

Fides

1/2011
14.1.2011

Katolinen hiippakuntalehti. Katolskt stiftsblad. 74. vuosikerta. ISSN 0356-5262.

Tässä lehdessä

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta
ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

PAIMENELTA

6 Uskonopin kongregaation
muistio seksuaalisuuden
banalisoitumisesta
7 Påven fördommer vålden
mot de kristna "fegt
dödsdåd!"

OHJELMA

8 Seurakunnat
9 Tapahtumat

ARTIKKELEITA

10 Kirkon ja ekumenian tilasta
11 Froseri - en dödsynd?
12 Perhe pastoraalineuvoston
syyskokouksen keskipis-
teenä

LUKIJOILTA

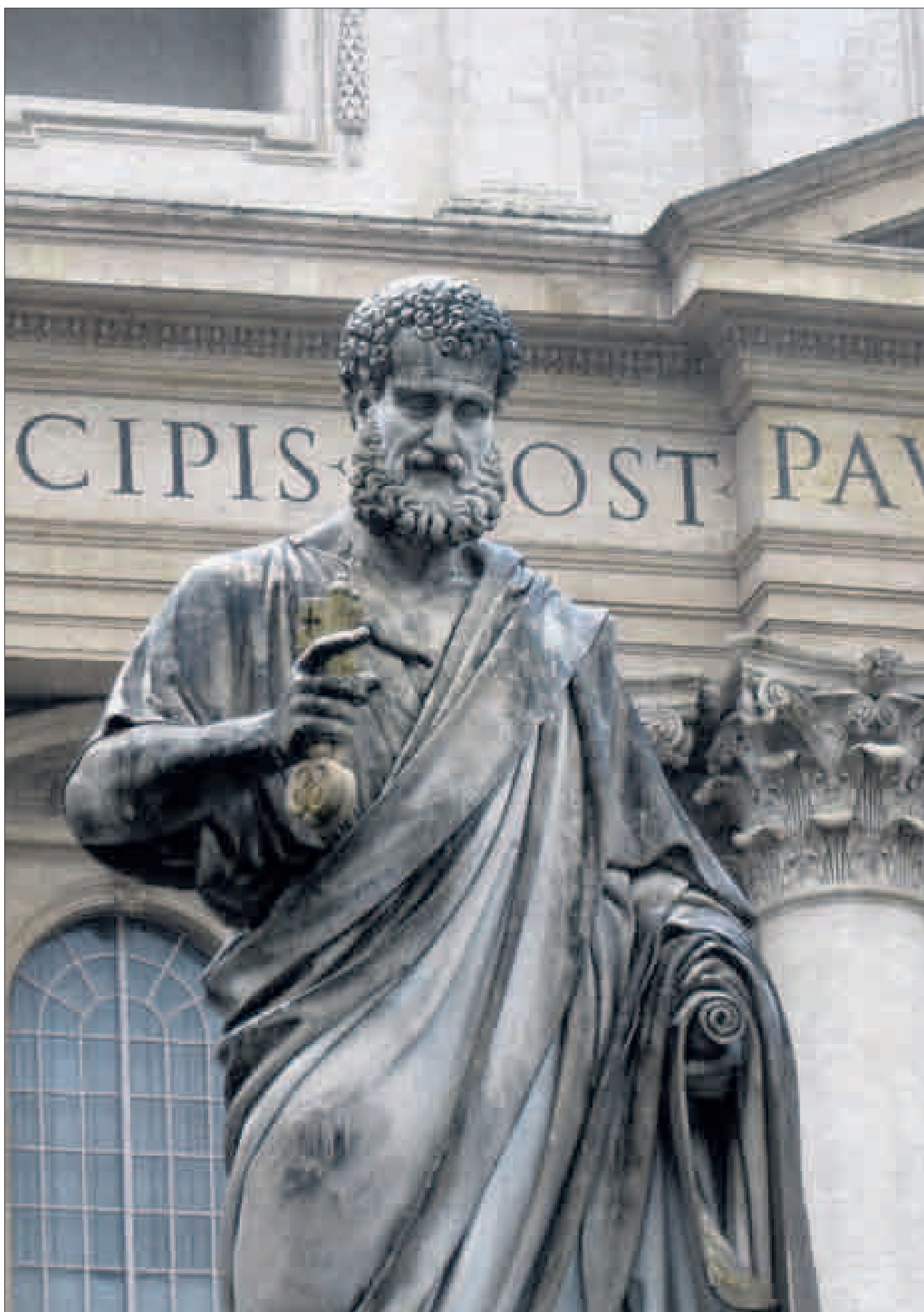
13 Onko taloudellisella
yhteiskuntamallilla väliä?
14 Ajatuksia velvollisuudesta
käydä messussa
14 Luettua: Kirjeitä Naantalin
luostarista

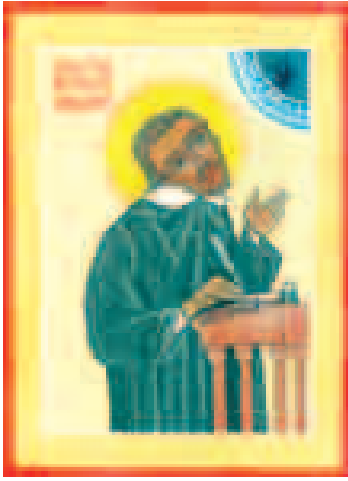
NUORILLE

15 Tapaaminen Jeesuksen
kanssa: Uskollinen talou-
denhoitaja

IN ENGLISH

16 Some Material in English

Huolta ja iloa

Monella eri taholla myös kirkon ulkopuolella aina YK:n ylimpiä kerroksia myöten (ihmisoikeuskomissaari Navi Pillay 7.1.) on viime viikkoina kiinnitetty huomiota siihen, että väkivaltaisuuDET ja viha uskonnollisia ryhmiä kohtaan näyttävät lisääntyneen eri puolilla maailmaa. Vääjäämättä näyttää vieläpä siltä, että vainotuin uskontokunta nyky-maailmassa on kristinusko.

Jossakin päin maailmaa kristityksi tunnustautuminen voi johtaa kuolemaan, ainakin kristityksi kääntyminen. Toisaalla taas, ja tämä on enemmänkin länsimaailman ongelma, kristinuskon totuudesta kiinni pitäminen voi leimata ihmisen ahdasmieliseksi, fundamentalistiseksi ja jopa modernin yhteiskunnan viholliseksi. Ollaanko pian tilanteessa, jossa perinteiset kristilliset käsitykset on pidettävä visusti omana tietonaan, jotta voi osallistua yhteiskunnalliseen keskusteluun? Väkiältä ei tässä tapauksessa ole laadultaan fyysisistä mutta henkistä kylläkin.

Ei ole ihme, että niin paavi Benedictus kuin YK:n korkea edustajakin puolustavat lausunnoissaan voimakkaasti uskonnonvapautta ja vaativat uskonnollisten vähemmistöjen suojelua kaikkialla maailmassa. Tähän huoleen ja vaatimukseen on helppo yhtyä.

Juuri näinä päivinä aloittaa Englannissa toimintansa ensimmäinen katolisen kirkon täyteen yhteyteen liittyvien entisten anglikaanisten kristittyjen oma hiippakunnan kaltainen rakenne, ordinariaatti. Kolme anglikaanipiispaa vihitään samalla katolisiksi papeiksi, ja arviolta kymmenet anglikaanipapit saavat vihkimyksen myöhemmin keväällä, mahdollisesti helluntaina.

Katolinen kirkko tarjoaa anglikaaniseen perinteeseen kiinnittyneille kristityille mahdollisuuden katolisen kirkon jäsenenä rikastuttaa yleismaailmallista kirkkoa omien traditioidensa ja oman liturgisen elämänsä kautta. Ordinariaatin perustaminen on edennyt pitkälle myös Australiassa, Kanadassa ja Yhdysvalloissa.

Iloitkaamme tästä tilaisuudesta, jonka kristittyjen ykseydestä suurta huolta kantava paavimme Benedictus on viisaudessaan tarjonnut, ja toivottakaamme kirkon uudet jäsenet sydämellisesti tervetulleiksi.

M. Teraportti

Sunnuntait ja juhlapyhät

16.1. KIRKKOVUODEN 2. SUNNUNTAI (II)

1L Jes. 49:3, 5-6
Ps. 40:2+4ab, 7-8a, 8b-9, 10. - 8a+9a
2L 1. Kor. 1:1-3
Ev. Joh. 1:29-34

Ekumeeninen rukousviikko 18.-25. tammikuuta. Voidaan viettää messua kristittyjen ykseyden edistämisen puolesta, myös sunnuntaisin.

19.1. KESKIVIIKKO, PYHÄ HENRIK, PIISPA JA MARTTYRYRI, HIIPPAKUNNAN JA KOKO SUOMEN SUOJELIJA, JUHLAPYHÄ

1L Sir. 45:12 -20, 4-5
Ps. 12 6:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. - 6
2L 2 Kor. 5:14-20
Ev. Joh. 4:34-39
tai
1L Viis. 3:1-9
Ps. 12 4:2-3a, 3b-5, 7b-8. - 7a
2L Room. 8:31b-39
Ev. Matt. 10:28-33

23.1. KIRKKOVUODEN 3. SUNNUNTAI (III)

1L 8:23b - 9:3
Ps. 27:1, 4, 13-14. - 1a
2L 1. Kor. 1:10-13, 17
Ev. Matt. 4:12-23 *tai*
Ev. Matt. 4:12-17

30.1. KIRKKOVUODEN 4. SUNNUNTAI (IV)

1L Sef. 2:3, 3:12-13
Ps. 146:7-8ab, 8c-9, 10. - Matt. 5:3
2L 1. Kor. 1:26-31
Ev. Matt. 5: 1-12a

2.2. keskiviikko, HERRAN TEMPELIINTUOMINEN – Kynttilänpäivä, JUHLA

Jumalalle vihityn elämän päivä

6.2. KIRKKOVUODEN 5. SUNNUNTAI (I)

1L Jes. 58:7-10
Ps. 4-5, 6-7, 8a+9. - 4a
2L 1. Kor. 2:1-5
Ev. Matt. 5:13-16

11.2. perjantai, arkipäivän messu, tai Lourdesin Neitsyt Maria Sairaiden päivä

13.2. KIRKKOVUODEN 6. SUNNUNTAI (II)

1L Sir. 15:15-20
Ps. 118: 1-2, 4-5, 17-18, 33-34. - 1b
2L 1. Kor. 2:6-10
Ev. Matt. 5:17-37 *tai*
Ev. Matt. 5: 20-22, 27-28, 33-34a, 37

20.2. KIRKKOVUODEN 7. SUNNUNTAI (III)

1L 3. Moos. 19:1-2, 17-18
Ps. 103: 1-2, 3-4, 8+10, 12-13. - 8a
2L 1. Kor. 3:16-23
Ev. Matt. 5:38-48

Fideksen vuosi 2011 (74. vuosikerta)

nro	dl	ilmestyy*
01	3.1.	14.1. (6.2.)
02	24.1.	4.2. (6.3.)
03	21.2.	4.3. (27.3.)
04	14.3.	25.3. (17.4.)
05	4.4.	15.4. (15.5.)
06	2.5.	13.5. (12.6.)
07	30.5.	10.6. (31.7.)
08	18.7.	29.7. (28.8.)
09	15.8.	26.8. (18.9.)
10	5.9.	16.9. (9.10.)
11	26.9.	7.10. (6.11.)
12	24.10.	4.11. (27.11.)
13	14.11.	25.11. (18.12.)
14	5.12.	16.12. (22.1.)

*) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätoimittaja: Marko Teraportti. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puhelin 09-6129470. Fax 09-650715. Pankkiyhteys: (IBAN)FI9880001901242553, (BIC) DABAFIHH. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 €, ulkomaille 35 €.

Katolskt stiftsblad Fides

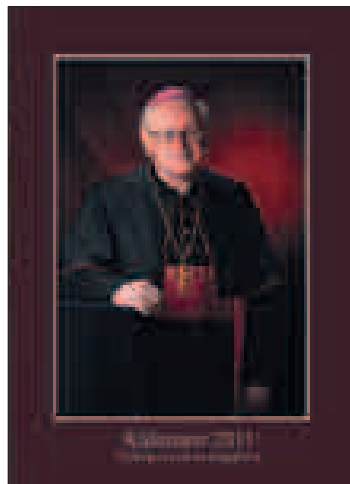
Huvudredaktör: Marko Teraportti. Redaktion och prenumerations: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplassen 1 B, 00140 Helsingfors. Telefon 09-6129470. Fax 09-650715. Bankförbindelse: (IBAN)FI9880001901242553, (BIC) DABAFIHH. Ut kommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 30 €, till utlandet 35 €.

PAINO / TRYCK
I-print Oy, Seinäjoki

INTERNET
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

OSOITTEENMUUTOKSET JA ILMOITUKSET /
ADDRESSFÖRÄNDRINGAR OCH ANNONSER
info@catholic.fi

Hanki seinäkalenteri

Vielä voi hankkia itselleen hiippakunnan seinäkalenterin, jonka sisäsiivuilla on kauniit kuvat mm. seurakuntien Neitsyt Marian patsaista. Kalenteriin on merkitty perustietojen lisäksi myös pyhimyskalenteri.

Tilaa kalenteri Katolisesta kirjakaupasta (katolinenkirjakauppa.net) tai osta omasta seurakunnastasi. Myyntihinta 15 euroa, postitus 5 euroa. Tuotto käytetään katedraalin kattoremonttiin.

KATT

Hiippakunnan jäsenmaksu

Saaja:
Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili:
NORDEA
101430-237491

Viitenumero:
90010

Lisätietoja:
katolinen.net/
?page_id=290

Membership fee of the Diocese

Receiver:
Katolinen kirkko Suomessa

Bank account:
NORDEA
101430-237491

Reference number:
90010

More information:
katolinen.net/
?page_id=290

Piispainkokous huolissaan kristittyjen asemasta Lähi-idässä

Pohjoismaiden piispainkokouksen lehdistötiedote 5.1.2011

Syvän surun vallassa me, Tanskan, Suomen, Islannin, Norjan ja Ruotsin roomalaiskatoliset piispat olemme saaneet kuulla jälleen uudesta kirkon tuhosta Lähi-idässä, tällä kertaa Aleksandriassa. Tuhossa murhattiin lukuisia koptilaiskristittyjä. Vain hyvin lyhyen ajan jälkeen siitä, kun Bagdadin syyrialaiskatolista katedraalia kohtasi verilöyly, olemme saaneet kuulla uusista terroriskuista tämän maailmankolkan haavoittuvaa kristillistä vähemmistöä vastaan.

Siksi me vetoamme vakavasti kyseisten maiden viranomaisiin, että he tehokkaasti ja täydestä sydämestään suojelisivat kristittyjä ja heidän pyhiä paikkojaan. Samoin me rohkaisemme Pohjoismaittemme hallituksia puolustamaan oikeutta uskonnonvapauteen ja varmistamaan kaikkien uskonnollisten vähemmistöjen saavan suojelua Lähi-idässä ja muualla.

Olemme tyytyväisinä ottaneet vastaan tiedon, että paavi Benedictus kutsuu kaikkien uskojen johtajia Assisiin tulevana syksynä. Hänen tavoitteensa on tukea uskontojen johtajien yhteistyötä ja vuoropuhelua sekä edistää rauhaa ja oikeudenmukaisuutta.

Yhdessä kaikkiin vakaukseen kuuluvien kanssa me vastustamme väkivaltaa ja voimankäyttöä uskonnon nimessä, keitä tahansa sen uhrin ovatkaan.

On pitkään ollut tämän piispainkokouksen tavoitteena kokoontua tämän vuoden helmikuussa Jerusalemissa. Tarkoituksemme – pyhän kaupungin porttien sisäpuolella – on tehdä selväksi kiinnostuksemme näihin asioihin ja rukoilla oikeudenmukaisuuden ja rauhan puolesta.

KATT/NBK

Paavi tiukentaa Vatikaanin talousvalvontaa perustamalla uuden viraston

Vatikaani on julkaissut joulukuun lopussa paavi **Benedictuksen** omasta aloitteestaan antaman apostolisen kirjeen finanssi- ja rahapolitiikan maailmassa harjoitettujen laittomuuksien ehkäisemiseksi ja torjumiseksi. Apostolisen kirjeen perusteluissa pyhä isä kirjoittaa:

“Apostolinen istuin on aina korottanut ääntään kehoittaen hyvän tahdon ihmisiä, varsinkin kansojen johtajia, ottamaan tehtäväkseen – myös oikeudenmukaisen ja kestävänsä maailmanlaajuisen rauhan avulla – rakentamaan päällä Jumalan valtakuntaa, jota kohti kansojen ja kansakuntien historia kulkee (Benedictus XVI: Kiertokirje *Caritas in veritate* (29.6.2009), 7. AAS 101/2009, 645). Ikävä kyllä meidän päiviemme yhä globalisoituneemmassa

yhteiskunnassa rauhaa uhkaavat monet eri tekijät, esimerkiksi markkinoiden ja talouden epäasiallinen hyödyntäminen samoin kuin terrorismiperäisen väkivallan aiheuttama kauhea tuho, joka aiheuttaa kuolemaa, kärsimystä, vihaa ja yhteiskunnallista epävakautta.

“Kansainvälinen yhteisö varautuu tähän aivan oikein omaksumalla juridisia periaatteita ja työkaluja, joiden avulla se voi estää ja vastustaa rahanpesuun ja terrorismin taloudelliseen tukemiseen liittyviä ilmiöitä.

“Pyhä istuin hyväksyy tämän tavoitteen ja aikoo ottaa nämä säännöt käyttöön myös oman ja Vatikaanivaltion tehtävissä tarvittavien aineellisten resurssien hoidossa.

“Tässä merkityksessä olen vahvistanut, myös Vatikaanivaltion ja Euroopan unionin välillä 17.12.2009 solmitun valuuttapoliittisen sopimuksen täytäntöönpanemiseksi, Vatikaanivaltiota varten 30.12.2010 annetun lain. Se koskee rikollisesta toiminnasta saatujen tulojen pesun ja terrorismin rahoittamisen ehkäisemistä ja torjumista ja julkaistaan tänään.”

Apostolisen kirjeen mainitseman lain keskeinen sisältö on uuden taloudellisen valvontaelimen – Autorità di Informazione Finanziaria, AIF – perustaminen Vatikaaniin. Elimen tehtävänä on estää rahanpesua ja terrorismin rahoittamista siinä määrin, kuin sellaiseen olisi mahdollisuuksia Vatikaanin ja Rooman kuurian alaisissa virastoissa ja laitoksissa.

Laki on osa Apostolisen istuimen pyrkimystä vahvistaa oikeudenmukaista ja rehellistä yhteiskunnallista järjestystä. Katolisen kirkon periaatteisiin kuuluu, ettei koskaan saa hylätä tai heikentää yhteiskunnallisen moraalil suuria periaatteita: läpinäkyvyyttä, rehellisyyttä ja vastuullisuutta (vrt. Benedictus XVI: *Caritas in veritate*, 36).

KATT/VIS

Johannes paavali II:n ihme lähellä hyväksyntää

Paavi Johannes Paavali II:n esirukouksiin liitetty ihme on hyväksytty Pyhäksi julistamisen kongregaation järjestämässä lääketieteellisessä tutkimuksessa sekä sitä seuranneessa teologisessa arvioinnissa. Näin kirjoittaa vatiikanisti **Andrea Tornielli** *Il Giornale* -lehdessä 4.1. Yleensä Vatikaanin asioista hyvin perillä olevan Torniellin arvion mukaan vuonna 2005 menehtynyt paavi ehdittäneen julistaa autuaaksi jo tänä vuonna, mahdollisesti vielä ennen syksyä.

Kysymyksessä oleva ihme on ranskalaisen sisar **Marie Simon-Pierren** selittämättömän parantumisen parkinsonin taudin aggressiivisesta muodosta kesällä 2005, kun

hänen kanssasisarensa olivat pyytäneet hiljattain kuolleen paavin esirukouksia. Riippumattomat tutkijat ovat tutkineet parantumista poikkeuksellisen tarkasti, jotta mitään luonnollista syytä ei voitaisi epäillä.

Ennen kuin paavi Benedictus XVI vahvistaa ihmeen, tarvitaan kuitenkin vielä täysistuntoon kokoontuneen Pyhäksi julistamisen kongregaation virallinen päätös. Vasta sen jälkeen kongregaation prefekti, kardinaali **Angelo Amato** SDB voi esittää ihmeen hyväksymistä paaville.

KATT/kath.net

Ekumeeninen Pyhän Henrikin pyhiinvaellus

Suomessa toimivan katolisen kirkon ja Suomen evankelisluterilaisen kirkon edustajista koostuva delegaatio tekee jo 26. kerran yhteisen pyhiinvaelluksen Roomaan tammi-kuussa. Pyhiinvaellus alkaa 14.1. ja päättyy 20.1.

Tänä vuonna katolisesta kirkosta delegaatiossa ovat Helsingin piispa **Teemu Sippo** SCJ ja Tampereen Pyhän ristin seurakunnan kirkkoherra, isä **Zenon Strykowski** SCJ. Luterilaiselta puolelta Roomaan matkaavat Tampereen piispa **Matti Repo** ja teologisten asiain sihteeri **Tomi Karttunen**. Lisäksi matkalle osallistuu Suomen Ekumeenisen Neuvoston pääsihteeri isä **Heikki Huttunen**.

Tänä vuonna Santa Maria sopra Minerva -basilikassa vietetään luterilainen ehtoolisjumalanpalvelus, jossa piispa Sippo saarnaa. Jumalanpalveluksessa esiintyy myös tamperelainen Solennekuoro.

KATT/eol.fi

Påven håller tredje Assisi-mötet

Under Angelusbönen på Petersplatsen den 1 januari gjorde påven ett överraskande tillkännagivande då han sa att 25 år efter det minnesvärda interreligiösa mötet som Johannes Paulus II sammankallade i Assisi 1986, planerar påven **Benedikt XVI** att upprepa denna händelse på ett liknande sätt, eftersom, som han sa, "den som vandrar mot Gud kan inte undgå att sprida fred, och den som bygger fred kan inte annat än närma sig Gud".

"Den kommande oktober månader kommer jag att bege mig till Assisi som pilgrim, och inbjuda kristna vid andra samfund, och ledarna till de religiösa traditionerna i världen att göra likaså, och helst alla människor av god vilja, för att minnas min företärdas historiska gest, och förnya alla religioners troendes högtidliga åtagande att leva sin religiösa tro i fredens tjänst."

KATT/RV

Katolinen kirjakauppa

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjakauppa on nyt verkossa. Tutustu kirjavalikoimaamme ja tee turvallisesti ostoksia verkkopankkitunnuksillasi.

Valikoimamme laajenee koko ajan, lisäksi lisäämme ruotsin- ja englanninkielisten kirjojen määrää.

katolinenkirjakauppa.net

Kirkon ja Kiinan välit vakavasti tulehtuneet

Pyhän istuimen lehdistöosaston julkilausuma Kahdeksannesta Kiinan katolisten edustajien kokouksesta (Peking, 7.-9.12.2010)

1. Syvän surun vallassa Pyhä istuin pahoittelee, että 7.-9.12.2010 Pekingissä pidettiin kahdeksas Kiinan katolisten edustajien kokous. Useita piispoja, pappeja, sääntökuntalaisia ja maallikoita veloitettiin osallistumaan siihen. Tapa, jolla kokous pidettiin ja toteutettiin, ilmaisee tukahduttavaa suhtautumista uskonnonvapautteen, suhtautumista, jonka toivottiin jättäneen menneisyyteen nyky-Kiinassa. Jatkuva halu hallita kansalaisten elämän hyvin henkilökohtaista osa-aluetta, nimittäin heidän omaatuntoaan, ja puuttua katolisen kirkon sisäisiin asioihin ei ole kunniaksi Kiinalle. Päinvastoin se näyttää enemmänkin olevan merkki pelosta ja heikkoudesta kuin voimasta, tinkimättömästä suvaitsemattomuudesta enemmän kuin avoimuudesta vapautta ja todellista kunnioittamista kohtaan, joka koskee ihmisen arvokkuutta sekä valtiollisen ja uskonnollisen elämänpiirin oikeanlaista jakamista.

2. Useissa eri yhteyksissä Pyhä istuin oli tehnyt tietäväksi, ennen kaikkea piispoille mutta myös kaikille uskoville, myös julkisesti, että heidän ei pitäisi osallistua kyseiseen tapahtumaan. Jokainen osallistuja tietää itse, missä määrin hän on osallistumisestaan vastuussa Jumalan ja kirkon edessä. Eri-

tyisesti piispojen mutta myös pappien on kunkin vastattava oman yhteisönsä odotuksiin. Ne seuraavat tarkoin omaa paimentaan; niillä on oikeus saada häneltä varmaa ohjausta uskossa ja moraalissa.

3. Tiedetään, että moni piispa ja pappi osallistui kokoukseen pakotettuna. Se on vakava ihmisoikeuksien, varsinkin uskonnon- ja oman tunnonvapauden loukkaus, jonka Pyhä istuin tuomitsee. Lisäksi Pyhä istuin ilmaisee syvän arvostuksensa niitä kohtaan, jotka eri tavoin ovat todistaneet uskostaan rohkeasti. Se kutsuu myös muita rukoilemaan, harjoittamaan katumusta ja vahvistamaan teoillaan uudestaan tahtonsa seurata Kristusta rakkautella, täydessä yhteydessä yleismaailmallisen kirkon kanssa.

4. Niitä, joiden sydämet ovat täynnä tyrmistystä ja syvää kärsimystä, jotka ihmittelevät, miten on mahdollista, että oma piispa tai omat papit ovat osallistuneet mainittuun kokoukseen, Pyhä istuin pyytää pysymään uskossa lujina ja kärsivällisinä. Se kehottaa heitä ottamaan huomioon sen painostuksen, joka on kohdannut monia heidän paimeniaan, ja rukoilemaan näiden puolesta. Se myös kehottaa heitä jatkamaan rohkeasti paimentensa tukemista niiden epäoikeudenmukaisien vaatimusten edessä, joita he kohtaavat hoitaessaan virkaansa.

5. Kokouksen aikana nimettiin muun muassa niin sanotun piispainkokouksen ja Kiinan katolisen patrioottisen yhdistyksen johtajat. Näihin kahteen tahoon samoin kuin itse kokoukseen pätevät yhä ne sanat, jotka paavi Benedictus XVI kirjoitti vuonna 2007 Kirjeessä kirkolle Kiinassa (vrt. kohtia 7 ja 8).

Varsinkaan Apostolinen istuin ei voi tunnustaa piispainkokouksena nykyistä Kiinan katolisten piispojen kollegiota: "maanalaiset" piispat, joita hallitus ei ole tunnustanut mutta jotka ovat yhteydessä paavin kanssa, eivät kuulu siihen; toisaalta siihen kuuluu piispoja, jotka ovat yhä laittomasti vihittyjä ja sen toimintaa säännellään säännöillä, joissa on katoli-

sen opin kanssa yhteensovitamattomia osia. On erittäin valitettavaa, että kollegion puheenjohtajaksi on valittu laittomasti vihitty piispa.

Liittyen ilmoitettuun tavoitteeseen noudattaa riippumattomuuden, itsenäisyyden, itsehallinnon ja demokraattisen järjestyksen periaatteita kirkossa on lisäksi muistettava, että ne ovat ristiriidassa katolisen opin kanssa, joka varhaisten uskontunnustusten ajoista lähtien tunnustaa kirkon olevan "yksi, pyhä, katolinen ja apostolinen". Siksi on myös valitettavaa, että laillisesti vihitty piispa on nimitetty Kiinan katolisen patrioottisen yhdistyksen puheenjohtajaksi.

6. Tämä ei ole se tie, jota kirkon on kuljettava tämän suuren ja arvokkaan kansakunnan keskuudessa. Vaikka tämä kansakunta herättää monilla eri aloilla maailmanlaajuista huomiota merkittävien saavutustensa ansiosta, sen on silti vaikea toteuttaa käytännössä vaatimuksia todellisesta uskonnonvapaudesta siitakin huolimatta, että se perustuslaissaan tunnustaa kunnioittavansa tätä vapautta. Sen lisäksi kokouksen järjestäminen on tehnyt entistäkin vaikeammaksi saavuttaa sovintoa "maanalaisen yhteisöjen" ja "virallisten yhteisöjen" katolilaisten välillä. Tämä aiheuttaa syvän haavan ei vain Kiinassa toimivassa kirkossa vaan koko yleismaailmallisessa kirkossa.

7. Pyhä istuin pahoittelee syvästi, että edellä mainitun kokouksen järjestäminen samoin kuin viimeaikainen piispaksivihkiminen ilman välttämätöntä paavin mandaattia ovat yksipuolisesti vahingoittaneet sitä vuoropuhelun ja luottamuksen henkeä, joka on saavutettu suhteissa Kiinan kansantasavallan kanssa. Vakuuttaen omasta puolestaan tahtovansa jatkaa rehellistä vuoropuhelua Pyhä istuin tuntee velvollisuudekseen lausua, että mainittujen kaltaiset toimenpiteet ovat mahdottomia hyväksyä ja vihamielisiä ja että ne lisäksi herättävät uskoviissa niin Kiinassa kuin muuallakin syvän luottamuspulan, kun juuri luottamusta tarvitaan, jotta voitaisiin

voittaa vaikeudet ja rakentaa hyvää suhdetta kirkon kanssa yhteisen hyvän edistämiseksi.

8. Tapahtuneen valossa pyhän isän 1.12.2010 esittämä kutsu maailman kaikille katolilaisille rukoilla Kiinassa toimivan kirkon puolesta, joka käy läpi erityisen vaikeaa aikaa, on yhä varsin ajankohtainen.

17. joulukuuta 2010

KATT/VIS

Mistä oikein on kysymys?

Pyhä istuin on pitkään pyrkinyt ylläpitämään ja vahvistamaan suhteita Kiinan kansantasavallan kanssa taatakseen uskonnonvapauden toteutumisen myös maan katolisten kristittyjen keskuudessa, vaikka maan hyväksymä patrioottinen kirkko ei kokonaisuudessaan toimikaan yleismaailmallisen kirkon opin eikä juridiktion puitteissa. Patrioottisessa kirkossa on myös piispoja, jotka on vihitty laittomasti ja joiden vihkimystä ei jälkikäteenkään ole hyväksytty tai vahvistettu Roomassa.

Vuosikymmenten aikana Kiinassa on toiminut myös vahva, niin sanottu maanalainen kirkko, joka puolestaan on ollut uskollinen paaville ja jonka piispat on vihitty täysin laillisesti heidän saatuaan paavin mandaatin. Viranomaiset valvovat kuitenkin tarkasti maanalaisen kirkon toimintaa ja aiheuttavat sille välillä suuria vaikeuksia pidättämällä sen piispoja ja pappeja pitkäaikaisiksi. Julkilausumassa mainittu kahdeksas edustajakokous oli voimatoimi, joka selvästi katkaisi pitkän myönteisen kehityksen Pyhän istuimen ja Kiinan kansantasavallan välillä.

Yksi pitkäaikainen ongelmakohta katolisen kirkon ja Kiinan välisissä suhteissa on Taiwanin tilanne; toisin kuin manner-Kiinassa katolinen kirkko toimii Taiwanissa täysin vapaasti. Saarivaltion ja Pyhän istuimen väliset diplomaattisuhteet ovat hyvät, mikä kansantasavallan näkökulmasta on vaikea hyväksyä.

MT

Ekumeeninen rukousviikko

Alla joitakin esimerkkejä:

Helsingissä

- Tiistaina 18.1. Ekumeenisen rukousviikon avaus klo 12.00 Vanhassa kirkossa, Lönnrotinkatu 6
- Torstaina 20.1. Laudes ja aamurukous klo 8.30 Studium Catholicumissa
- Perjantaina 21.1. International Ecumenical Prayer Evening at 18.00 Lutheran Cathedral Crypt, Kirkkokatu 18. Focus on Africa.
- Lauantaina 22.1. Ekumeeninen iltamusikki klo 19.00 Uspenskin katedraalissa
- Sunnuntaina 23.1. Ekumeeninen rukous- ja musiikkikihetki klo 15.00 Huopalahden kirkossa, josta lähtö kirkkovaellukselle klo 16.30: junalla Vapaakirkkoon Annankatu 1, jossa rukoushetki klo 17.30. Tuomasmessu Mikael Agricolan kirkossa klo 18.00
- Sunnuntaina 23.1. Ekumeeninen sanajumalanpalvelus ko 18.00 Mikaelinkirkossa, Emännänpolku 1.
- Maanantaina 24.1. Ekumeenisen rukousviikon opiskelijailta klo 18.00 Tuomiokirkon kryptassa, Kirkkokatu 18
- Tiistaina 25.1. Ekumeeninen rukousilta klo 18.00 Vapaakirkossa, Annankatu 1.

Espoossa ja Kirkkonummella

- Keskiviikkona 19.1. Espoon keskuksen ekumeeninen kirkkovaellus alkaa klo 17.00 Trapesassa, Kotikyläntie 5, sieltä heelluntaiseurakuntaan ja klo 18.00 hartaus tuomiokirkossa
- Lauantaina 22.1. Leppävaaran ekumeeninen kirkkovaellus alkaa klo 15.00 Leppävaaran kirkossa, Veräjälalioinkatu 2
- Sunnuntaina 23.1. Etelä-Espoon kirkkovaellus alkaa klo 15.00 Ison Omenan toritasolla, 17.30. Tapiolan ev.lut. kirkossa, 18.00 Ortodoksisessa kirkossa, Kaurinkalliontie 6.

Vantaalla

- Torstaina 20.1. Tarvitseeko kristityillä olla sama usko? Keskustelutilaisuus Rekolan kirkossa, Kustaantie 2
- Sunnuntaina 23.1. Yhteinen rukous Martinristin seurakuntakeskuksessa, Laajanintyntyntie 2
- Ekumeeninen vesper klo 18.30 Pyhän Laurin kirkossa, Kirkkotie 45

Turku

- Tiistaina 18.1. Rakkaimmat virret klo 18.00 Ekumeenisessa taidekappelissa, Seiskarinkatu 35
- Pyhän Henrikin muistopäivän iltakirkko klo 18 Turun tuomiokirkossa

Lisätietoja: www.ekumenia.fi.

Avioliittokurssi 2011

Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 19.00

25. tammikuuta
1. helmikuuta
8. helmikuuta
15. helmikuuta
22. helmikuuta

Marriage Course 2011

St. Henry's parish hall at 7.00 PM

25th of January
1st of February
8th of February
15th of February
22th of February

Pyhän Henrikin katedraali, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh./tel. 09-637853.

Oremus

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala, sinä valitset sen, mikä maailmassa on heikkoa, saattaaksesi häpeään sen, mikä on voimallista. Pyhän marttyyrisi Agneksen taivaallisena syntymäpäivänä rukoilemme sinua: suo meidän hänen laillaan pysyä horjumattomina uskossa.

Tätä pyydämme Herramme Jeesuksen Kristuksen, sinun Poikasi, kautta, joka kanssasi elää ja hallitsee, Pyhän Hengen yhteydessä, Jumala, iankaikkisesta iankaikkiseen. Aamen.

Pyhän Agneksen, neitsyen ja marttyyriin muistopäivää vietetään 21. tammikuuta.

Rukouksen apostolaatti

Rukoilkaamme...

Tammikuu 2011

Että luomakunnan rikkauksia vaalittaisiin ja arvostettaisiin, niin että kaikki voisivat käyttää niitä hyväkseen Jumalan arvokaina lahjoina.

Että kristityt pääsisivät täyteen ykseyteen keskenään ja voisivat todistaa, että Jumala on kaikkien ihmisten Isä.

Helmikuu 2011

Että kaikki kunnioittaisivat perhettä ja tunnustaisivat sen korvaamattoman merkityksen yhteiskunnan edistymiselle.

Että kristilliset yhteisöt todistaisivat Kristuksen läsnäolosta palvelemalla sairaita lähetysmaissa, siellä missä eniten tarvitaan apua.

Böne- apostolatet

Låt oss be...

Januari 2011

Att skapelsens rikedom får fortleva och blir tillgänglig för alla och uppskattas som Guds värdefulla gåva.

Att de kristna når fram till full enhet och vittnar om att Gud är fader för alla människor.

Februari 2011

Att alla respekterar familjen och erkänner dess oersättliga bidrag till samhällets framåtskridande.

Att de kristna samfunden genom att tjäna dem som lider av sjukdomar vittnar om Kristi närvaro i de missionsländer där sjukdomsbekämpning bäst behövs.

DEN NYTTIGASTE LÄRDOMEN – ÖDMJUKHET

Den högsta och nyttigaste lärdomen är denna: att känna sig själv rätt och akta sig själv ringa.

Att akta sig själv för intet och alltid tänka högt och gott om andra, detta är en stor visdom och fullkommlighet.

Ser du någon uppenbarligen synda eller begå grova förseelser, så anse dig ej därför vara bättre, ty du vet inte, huru länge du själv kan bestå i det goda.

Så länge vi leva på jorden, kunna vi aldrig undgå trångmål och frestelser.

Därför bör ock var och en giva akt på sina frestelser och vaka i bön, på det att ej djävulen må finna tillfälle att bedraga honom: ty han sover aldrig utan går omkring, sökande vem han kan uppsluka.

Alla äro vi skröpliga, men ingen må du anse för skröpligare än dig själv.

Källa: Thomas a Kempis (1924) "Om Kristi Efterföljelse", Bröderna Sandbergs Boktr., Stockholm, ss. 11 – 12 och 30

Pyhän Alfonso Maria de'Liguorin Novena Pyhälle Hengelle

Kuudes päivä

Rakkaus on se hyve, joka antaa voimaa

"Rakkaus on väkevä kuin kuolema" (Laul. I. 8:6). Niin kuin ei ole mitään luotua voimaa, joka voisi välttää kuoleman, ei rakastavalla sielulla ole myöskään mitään vaikeutta, jota rakkaus ei voisi voittaa. Kun tarkoitus on miellyttää rakastettua, rakkaus voittaa kaiken: menetykset, halveksunnan ja surun. "Mikään ei ole niin vaikeaa, etteikö rakkauden tuli voisi sitä voittaa." Tämä on varmin merkki, jonka avulla voimme tietää, rakastaako sielu Jumalaa todella ja onko se rakkaudessa yhtä uskollinen silloinkin, kun se kohtaa vastoinkäymisiä, kuin menestyksen aikana. Pyhä Frans Salesilainen sanoi, että "Jumala on aivan yhtä rakastettava kurittaessaan meitä kuin meitä lohduttaessaankin, koska hän tekee kaiken rakkauden tähden."

Todellakin, kun Jumala tässä elämässä iskee meihin kovimmin, silloin hän myös rakastaa meitä eniten. Pyhä Johannes Khrysostomos piti kahlittua pyhää Paavalia paljon onnekkaampana kuin Paavalia kolmannessa taivaassa. Niinpä pyhä marttyyritkin koettelemustensa keskellä iloitsivat ja kiittivät Jumalaa siitä, että heitä oli kohdannut suosioista suurin: kärsiminen Jumalan rakkauden tähden. Ja toiset pyhimykset – milloin tyrannit eivät heitä vaivanneet – toimivat itse omina pyöveleinään tehden katumusharjoituksia miellyttääkseen Jumalaa. Pyhä Augustinus sanoo, että "sitä työtä ei huomaakaan, joka tehdään rakkaudesta johonkin, tai sitten työ itsekin on rakastettava".

Uskonopin kongregaation muistio seksuaalisuuden banalisoitumisesta

– joihinkin “Maailman valkeus” –kirjan kohtiin liittyen 21.12.2010

Paavi Benedictus XVI:n “Maailman valkeus” -haastattelukirjan (engl. *Light of the World*) julkaisemista on seurannut joukko virheellisiä tulkintoja. Ne ovat aiheuttaneet sekaannusta suhteessa siihen, mikä on katolisen kirkon suhtautuminen joihinkin seksuaalimoraalin kysymyksiin. Paavin ajattelua on toistuvasti manipuloitu sellaisia tavoitteita ja pyrkimyksiä varten, jotka ovat täysin vieraita hänen sanojensa merkitykselle. Tämä merkitys on ilmeinen jokaiselle, joka lukee kirjasta kaikki ihmisen seksuaalisuutta käsittelevät kappaleet. Pyhän isän tarkoitus on selvä: löytää uudelleen ihmisen seksuaalisuuden jumalallisen lahjan kauneus ja siten välttää seksuaali-

suuden halventamista, mikä nykyään on yleistä.

Jotkut tulkinnot ovat pitäneet paavin sanoja ristiriitaisina kirkon perinteisen moraaliopetuksen kannalta. Jotkut ovat iloinneet tästä olettuksesta pitäen sitä positiivisena muutoksena, kun taas toiset ovat olleet siitä huolissaan – aivan kuin paavin lausuntoa voitaisiin pitää irrrottautumisena ehkäisyä koskevasta opista ja kirkon lähestymistavasta aidsin vastaiseeseen taisteluun. Todellisuudessa paavin sanat – jotka nimenomaisesti koskevat vakavasti vääristynyttä inhimillisen käyttäytymisen muotoa eli prostituutiota (vrt. *Light of the World*, s. 117-119) – eivät merkitse muutosta katolisessa moraaliopetuksessa

eivätkä kirkon pastoraalisissa käytännöissä.

Niin kuin tulee selväksi, kun kyseiset sivut luetaan huolellisesti, pyhä isä ei puhunut avioliiton moraalista eikä ehkäisyyn liittyvästä moraalinormista. Tämä normi on osa kirkon traditiota, ja paavi Paavali VI teki siitä ytimekkään yhteenvedon kiertokirjeensä *Humanae vitae* 14. luvussa, jossa hän kirjoitti, että “[h]ylättävä on myös jokainen toimenpide, joka joko ennen aviollista yhtymistä, sen aikana tai sen johtaessa luonnollisiin seurauksiinsa pyrkii estämään elämän syntymisen, joko siihen tavoitteena pyrkien tai sitä välikappaleena johonkin muuhun käyttäen”. Ajatus, että Benedictus XVI:n sanoista voitaisiin tehdä johtopäätös, että

joissakin tilanteissa olisi lailista käyttää kondomeja epätoivotun raskauden ehkäisemiseksi, on täysin mielivaltaisen. Hänen sanansa ja aikeensa eivät mitenkään oikeuta tällaista ajatusta. Paavi sen sijaan ehdottaa – ja kutsuu myös kirkon paimenia tekemään samoin entistä useammin ja tehokkaammin (vrt. *Light of the World*, s. 147) – inhimillisesti ja eettisesti hyväksyttäviä käyttäytymismuotoja, jotka kunnioittavat jokaisen aviollisen yhtymisen puolisoita yhdistävän ja uutta elämää tuottavan merkityksen erottamatonta yhteyttä, mahdollisesti hyödyntäen luonnollista perhesuunnittelua lisääntymisen vastuullisuutta silmällä pitäen.

Kyseisillä sivuilla pyhä isä viittaa täysin toisenlaiseen

tapaukseen, prostituutioon. Se on käyttäytymismalli, jota kristillinen moraalitilanne on aina pitänyt vakavasti moraalittomana (vrt. Vatikaanin II kirkolliskokous, konstituutio *Gaudium et spes*, 27; *Katolisen kirkon katekismus*, 2355). Koko kristillisen tradition vastaus – eikä todellakaan vain sen – prostituution harjoittamiseen voidaan tiivistää pyhän Paavalin sanoin: “Pysykää erossa haureudesta!” (1. Kor. 6:18). Prostituution harjoittamista on vastustettava, ja kirkon, kansalaisyhteiskunnan ja valtion avustusjärjestöjen velvollisuus on tehdä kaikki voitava siihen sekaantuneiden vapauttamiseksi.

Tässä mielessä on huomattava, että aidsin leviämisen luoma tilanne on tehnyt prostituutiosta entistä vakavam-

Paavi Johannes Paavali II:n kiertokirje Veritatis splendor tietyistä kirkon moraaliopetuksen peruskysymyksistä (1993), kohdat 75-77:

75. Ponnisteluihin järjennäköisen moraalin työstämiseksi – jota myös monesti kutsutaan ”autonomiseksi” moraaliksi – sisältyy kuitenkin vääriä ratkaisuja ja varsinkin riittämättömää ymmärrystä siitä, mikä on moraalisen teon ”objekti”. Jotkut tutkijat eivät kiinnittäneet riittävästi huomiota siihen tosiasiaan, että tahto on sidoksissa toteuttamiinsa konkreettisiin valintoihin: valinnat ovat edellytys tahdon moraaliseen hyvyyteen ja sen suuntautumiseen ihmisen lopullista päämäärää kohti. Toiset taas innostuvat sellaisesta vapauden käsitteestä, joka ei ota huomioon vapauden harjoittamisen todellisia edellytyksiä, sen objektiivista suhdetta hyvään opettavaan totuuteen ja sen määrätymistä konkreettisten menettelytapojen valinnassa. Näiden teorioiden mukaan vapaa tahto ei siis olisi moraalisesti alistettu tiettyihin velvollisuuksiin eivätkä valintapahtumat muokkaisi sitä, vaikka se olisikin vastuussa teostaan ja niiden seurauksista. Tätä ”teleologismia” voitaisiin siis menetelmänä, jolla moraalinen normi tavoitetaan, kutsua ”konsekventialismiksi” tai ”proportionalismiksi” erilaisista ajatussuunnista saatujen termien ja henkisten asenteiden mukaan. Edellinen vaatii pitämään tietyn teon oikeellisuuden kriteerinä tehdyn teon ennalta nähtäviä seurauksia; jälkimmäinen punnitsee keskenään arvoja ja tavoiteltuja hyvyksiä ja pitää mittapuunaan hyvien ja pahojen vaikutusten suhteellisuutta, ”suurempaa hyvää” tai ”pienempää pahaa”, jotka ovat todellisia mahdollisuuksia tietyssä tilanteessa.

Teleologiset etiikat (proportionalismi, konsekventialismi) tunnustavat kyllä, että moraaliset arvot saadaan järjestä ja ilmoituksesta. Ne pitävät kuitenkin kiinni siitä, ettei konkreettisesti määritettyjä menettelytapoja, jotka erilaisissa oloissa ja kulttuureissa ovat ristiriidassa näihin moraalisiin arvoihin, voida pitää absoluuttisina kieltoina. Toimiva subjekti olisi luonnollisesti vastuussa tavoittelemiensa arvojen saavuttamisesta mutta kahdessa mielessä: arvot ja hyvyydet, joita ihmisen toiminta koskee, olisivat toisaalta moraalisia (ne koskevat varsinaisesti moraalisisia pidettäviä arvoja, rakkautta Jumalaan, hyvää tahtoa lähimmäistä kohtaan, oikeudenmukaisuutta jne.), ja toisaalta esimoraalisia, joita voitaisiin kutsua myös ei-moraaliksi, fyysisiksi tai ontologisiksi arvoiksi ja hyvyksiksi (ne koskevat hyötyä ja vahinkoa, jotka koituvat tekijälle itselleen tai muillekin asiaanliittyville henkilöille, kuten esimerkiksi terveys tai sen ehkäiseminen, fyysinen koskemattomuus, elämä, kuolema, aineellisten hyvyksien menettäminen jne.). Maailmassa, jossa hyvään aina sekaantuu pahaa ja jokaiseen hyvään vaikutukseen liittyy huonoja vaikutuksia, täytyisi teon moraalisuus arvioida eri tavoin. Teko arvioitaisiin ”hyväksi” subjektin moraalisiin hyvyksiin kohdistuvalla aikomuksella, teon ”oikeellisuus” edeltä nähtävillä vaikutuksilla ja seurauksilla ja niiden keskinäisellä suhteella. Konkreettinen suhtautuminen olisi siis arvioitava oikeaksi tai vääräksi, vaikka ei olisikaan mahdollista todeta suhtautumisensa valinneen ihmisen tahtoa moraalisesti hyväksi tai pahaksi. Tällä tavoin voitaisiin teko, joka olisi ristiriidassa universaalien kieltojen kanssa ja loukkaisi esimoraaliksi kutsuttuja hyvyksiä, arvioida moraalisesti luvalliseksi, kunhan vain subjektin aikomus,

kun hän on punninnut konkreettiseen tekoon liittyviä ja peliin joutuvia hyvyksiä, on suuntautunut annetussa tilanteessa ratkaisevana pidettyyn moraaliseen arvoon.

Teon seurausten arviointi aktin suhteellisuuden perusteella otamalla huomioon sen seuraukset ja seurausten keskinäisen suhteen koskisi ainoastaan esimoraalista järjestystä. Tekojen moraalisen laadun, siis niiden hyvyyden tai pahuuden, ratkaisisi ainoastaan henkilön uskollisuus rakkaudelle ja viisaudelle korkeimpina arvoina; tällöin uskollisuus saattaisi suostua sellaisiinkin ratkaisuihin, jotka puolestaan olisivat ristiriidassa yksittäisiin moraalisiin kieltoihin. Silloinkin, kun olisi kyse painavasta materiasta, kiellot olisivat ainoastaan suhteellisia ja niistä voitaisiin poiketa.

Tämän tarkastelutavan mukaan tietoiseen myöntymiseen tiettyihin menettelytapoihin, jotka ovat perinteisen moraalin mukaan kiellettyjä, ei sisältyisi mitään objektiivisesti moraalista pahaa.

Ihmisen vapaan toiminnan kohde

76. Nämä teoriat tuntuvat vakuuttavilta, koska ne ovat sukua luonnontieteelliselle ajattelulle. Tieteellinen ajattelu pyrkii oikeutetusti järjestämään teknisen ja taloudellisen toiminnan laskemalla resurssit ja voitot ja tutkimalla menettelytavat ja niiden vaikutukset. Se haluaa pysyä erillään voluntaristisesta ja mielivaltaisesta pakkomoraalista, joka osoittautuisi epäinhimilliseksi.

Tämänkaltaiset teoriat eivät kuitenkaan noudata kirkon opetusta uskoessaan, että sellaisten menettelytapojen vapaata ja harkittua valintaa, jotka ovat ristiriidassa Jumalan ja luonnon lain kääntymisen

kanssa, voitaisiin pitää moraalisesti hyvänä. Nämä teoriat eivät voi vedota katoliseen moraalitraditioon. Jos onkin totta, että jälkimmäiseen on kehittynyt kasuistiikka, jonka tarkoitus on joissakin konkreettisissa tilanteissa osoittaa paremmat mahdollisuudet hyvään, on myös yhtä totta, että se koskee vain niitä tapauksia, joissa käsky oli määrittelemätön ja joissa moraalisten kielteisten käskyjen pätevyttä, jotka velvoittavat ilman poikkeusta, ei suinkaan aseteta kyseenalaiseksi. Uskovat velvoitetaan omaksumaan ja ottamaan huomioon moraaliset käskyt, jotka kirkko esittää ja opettaa Jumalan, Luojan ja Herran, nimessä.[1] Kun apostoli Paavali tekee yhteenvedon käskyistä sanoessaan, että laki täytetään yhdessä käskyssä: Rakasta lähimmäistä niin kuin itseäsi (vert. Room. 13:8-10), hän ei suinkaan vähennä käskyjen arvoa vaan päinvastoin vahvistaa ne paljastaessaan niiden vaatimukset ja painon. Rakkaus Jumalaan ja rakkaus lähimmäiseen eivät ole erotettavissa liiton käskyjen pitämisestä, jotka on uudestaan vahvistettu päteviksi Jeesuksen Kristuksen veressä ja Hengen lahjassa. Kristityille koituu kunniaksi totella enemmän Jumalaa kuin ihmisiä (Ap. t. 4:19) ja kantaa sen vuoksi marttyyriuskin, niin kuin vanhan ja uuden liiton pyhät miehet ja naiset ovat tehneet. Heidät tunnustettiin pyhiksi, koska he ovat mieluummin antaneet henkensä kuin ryhtyneet konkreettiseen tekoon, joka olisi ollut ristiriidassa uskon ja hyveen kanssa.

77. Voidakseen esittää järjennäköiset kriteerit oikealle moraalille ratkaisulle mainitut teoriat kiinnittävät huomionsa ihmisen teon aikomukseen ja seurauksiin. Niin täytyykin ehdottomasti punnita sekä aikomusta – niin kuin Jeesus selkeästi painottaa vastoin laino-

pettajia ja fariseuksia, jotka säätävät pedanttisesti ulkonaisia tekoja ottamatta huomioon sydäntä (vert. Mark. 7:20-21; Matt. 15:19) – kuin myös teon seurauksena saavutettavaa hyvää ja välttävää pahaa. Tässä vaaditaan vastuuta. Niin seurausten kuin aikomuksenkaan arviointi ei kuitenkaan riitä konkreettisen valinnan moraalisen laadun arvioimiseksi. Teon seurauksena ennalta todettavan hyvän ja pahan punnitseminen ei ole asianmukainen menetelmä sen määrittelemiseksi, onko kyseisen menettelytavan valinta laadultaan tai itsessään moraalisesti hyvä vai paha, luvallinen tai luvaton. Ennalta todettavat seuraukset kuuluvat niihin aktiin liittyviin olosuhteisiin, jotka tosin määrittelevät pahan teon raskauden mutta eivät kuitenkaan voi muuttaa sen moraalista lajia.

Yleensäkin jokainen tietää, kuinka vaikeaa – tai paremminkin, kuinka mahdotonta – on arvioida jonkin teon kaikki seuraukset ja kaikki esimoraalisessa mielessä hyvät tai pahat vaikutukset. Järkeä ei voi suorittaa kaiken tyhjentyvää laskelmaa. Miten olisi mahdollista selvittää edeltä käsin sellaiset suhteet, joiden kriteerit ovat hämääriä? Miten voitaisiin sellaisten kyseenalaisten laskelmien perusteella laatia absoluuttisia velvollisuuksia?

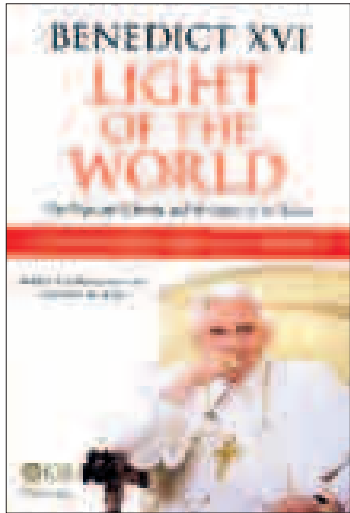
[1] Vert. ”Vanhurskauttamisesta”, 19. Vertaa myös Klemens XI:n konstituutio Unigenitus Dei Filiius (8.9.1713) Pascasio Quesnelin harhaoppeja vastaan, 53-56.

Påven fördömer vålden mot de kristna "fegt dödsdåd!"

man ongelman monilla alueille maailmassa. Ne, jotka tietävät saaneensa hiv-tartunnan ja voivat siten tartuttaa toisia ihmisiä, eivät tee syntiä vain kuudetta käskyä vaan myös viidettä käskyä vastaan – koska he tietoisesti asettavat vaaraan toisten ihmisten elämän toiminnallaan, jolla on heijastusvaikutuksia julkiseen terveyteen. Tässä tilanteessa pyhä isä vahvistaa selvästi, että kondomien tarjoaminen ei ole "todellinen tai moraalinen ratkaisu" aids-ongelmaan ja myös että "pelkkä keskittyminen kondomeihin on osoitus seksuaalisuuden banalisoitumisesta", sillä se jättää kiinnittämättä huomiota virheelliseen inhimilliseen käyttäytymiseen, joka on viruksen leviämisen perussy. Tässä yhteydessä ei voi kuitenkaan olla huomaamatta, että kondomia käyttävä ihminen, vähentääseen toisen ihmisen tartuttamisen riskiä, haluaa rajoittaa sitä vahinkoa, joka liittyy hänen moraalittomaan toimintaansa. Siinä mielessä pyhä isä huomauttaa, että kondomin käyttö "siinä tarkoituksessa, että pienennetään tartunnan riskiä, voi olla ensimmäinen askel kohti erilaista, aikaisempaa inhimillisempää tapaa elää seksuaalisuutta todeksi". Tämä ilmaus on selvästi yhteensopiva pyhän isän aiemman lausunnon kanssa, ettei [kondomi] "oikeastaan ole varsinainen tapa puuttua hiv-tartunnan kauheuteen".

Jotkut kommentaattorit ovat tulkinneet Benedictus XVI:n sanoja seuraten niin sanottua pienemmän pahan teoriaa. Tämä teoria on kuitenkin altis proportionalistiselle väärinymmärrykselle (vrt. Johannes Paavali II, kiertokirje *Veritatis splendor*, 75-77). Tekoa, joka on objektiivisesti paha, vaikkakin pienempi paha, ei voida koskaan oikeutetusti tahtoa. Toisin kuin jotkut väittävät pyhä isä ei sanonut, että prostituutiota saisi kondomia käyttäen harjoittaa pienempänä pahana. Kirkko opettaa, että prostituutio on moraalitonta ja että sitä on vastustettava. Tosin prostituutiota harjoittavat hiv-positiiviset ihmiset, jotka pyrkivät vähentämään tartuntariskiä kondomia

Paavin uutta kirjaa myydään englanninkielisenä myös Katolisessa kirja-kaupassa hintaan 20 €.

käyttämällä, voivat hyvinkin olla ottamassa ensimmäistä askelta toisten ihmisten elämän kunnioittamisen tiellä – vaikka prostituutio silloinkin pysyy syntinä kaikessa vakavuudessaan. Tämä ymmärrys on täysin yhteensopiva kirkon moraaliteologian tradition kanssa.

Yhteenvetona voidaan todeta, että taistelussa aidsia vastaan katoliset uskovat ja katolisen kirkon eri järjestöt on kutsuttu olemaan lähellä tartunnan saaneita, pitämään huolta sairastuneista ja rohkaistamaan kaikkia ihmisiä elämään pidättyvyydessä ennen avioliittoa ja uskollisuudessa avioliiton solmittuaan. Tässä mielessä on tärkeää myös tuomita kaikkien sellainen käyttäytyminen, joka halventaa seksuaalisuutta, sillä, niin kuin paavi sanoo, sellainen käyttäytyminen on syy siihen, miksi niin monet ihmiset eivät enää pidä seksuaalisuutta rakkautensa ilmauksena: "Tästä syystä taistelu seksuaalisuuden banalisoitumista vastaan on samalla osa kamppailua, jonka tarkoituksena on varmistaa, että seksuaalisuus käsitettäisiin myönteisenä arvona ja että sen vaikutus koko ihmisen olemukseen olisi myönteinen" (*Light of the World*, s. 119).

Uskonopin kongregaatio
(Käännös: KATT)

Pä nyårsaftonen sjöng påven **Benedikt XVI** den antika tacksägelsebönen Te Deum tillsammans med de troende i Peterskyrkan, vilket är tradition, för att tacka Gud för det gångna året. I många katolska kyrkor runt om på jorden höjer de kristna sin tacksägelse på nyårsnatten – och det var det som de ortodoxa kopterna gjorde samma natt, den 31 december, i en kyrka i Alexandria i Egypten, då en kraftig bilbomb sprängdes i luften, framför Helgons kyrka i Sidi Bishr kvarteret. Ytterligare en massaker på kristna, ytterligare ett blodbad med 21 dödsoffer och 79 skadade.

I Bagdad i Irak exploderade på tisdagen före jul 10 bilbomber på som placerats, framför kristna hem – 4 dog och 20 skadades då. I torsdags upprepades händelsen med ytterligare 6 bomber i Bagdad som dödade 2 och skadade 12 kristna. I Nigeria har 86 kristna dödade i attacker mot kyrkor strax före jul. Även i Indonesien och Filippinerna har kyrkor och troende varit mål för attacker under juldagarna.

"Vi ser en hatisk plan i händelserna", sa Fader Federico Lombardi på nyårsdagen när han uttryckte sin chock över detta nya fruktansvärda våld. "ett våld som inte vill ge upp den mordiska vägen mot personernas liv och mot freden. Floder av oskyldigt blod rinner. Vi måste engagera oss för att motsätta oss detta hat"

Påven Benedictus XVI blev djupt bedrövad av att höra om händelsen. I Angelusbönen igår, på söndagen, uttryckte han sin sorg över massakern som inträffade på nyårsnatten i Alexandria, och han kallade den ett "fegt dödsdåd".

"Detta fega dödsdåd, liksom att nu placera bomber framför kristna hem i Irak, för att tvinga dem att lämna, sårar Gud och hela mänskligheten, som just på nyårsdagen bad för fred och hoppfullt påbörjade ett nytt år." Benedictus XVI ser i händelserna en "våldsstrategi" och bekräftar evangeliets lära om ickevåld:

"Inför denna våldsstrategi som riktar sig mot kristna, och som får konsekvenser för hela befolkningen, ber jag för offren och deras familjemedlemmar, och jag uppmunttrar kyrkans församlingar att vara trogna tron och vittna

om icke-våldet som evangeliet lär. Jag tänker även på de många pastoralvårdare som dödade under 2010 i olika delar av världen – vi minns även dem kärleksfullt inför Herren. Låt oss förbli förenade i Kristus, vårt hopp och vår fred!"

Under år 2010 har 23 missionärer mördats och det var bland annat till dem påvens tankar gick. Enligt flera rapporter har de kristna varit de mest förföljda, diskriminerade och våldsutsatta. Rapporterna nämner Turkiet, Israel, Palestina, Libanon, Syrien och Irak, där antalet kristna minskar dramatiskt. Men även i Europa upplever de kristna att deras tro inte respekteras.

Den första januari, då kyrkan firar Guds Moder Maria, infaller världsböndagen för fred - i år den 44:e sedan dagen instiftades. Kyrkan i hela världen ber för fred, och i år kändes det särskilt trängande att återropa fred efter alla våldsattacker. På förmiddagen firade påven den Heliga Mässan i Peterskyrkan, och under sin predikan hänvisade han till temat som han har valt för årets budskap, som fokuserar på religionsfriheten som vägen till fred. Påven underströk hur detta är en "dramatiskt brådskande utmaning":

Orden inte räcker, nu måste nationerna inleda en förnyad "fredsanda", så att mänskligheten upphöra att överväldigas av det lidande som krig producerar", sa påven. "Den frid som Gud med sin Son gav till världen är varje dag i fara att kvävas av krig som är "det fula ansiktet av historien. Våld som hotar hela nationer, och bland dem, den alltför ofta diskriminerade kristna gemenskapen. Så det är inte "tillräckligt med ord", nationer måste agera med en förnyad "fredsanda."

I rökelse och de tidlösa tonerna i det högtidliga firandet av Maria Guds Moder, ledde påven de som lyssnade till kärnan av det som i tiden kallas tragedier och dramatiska nyheter. Påven la omväxlande fokus på himlen, varifrån, som han sa, "freden kommer ifrån" - "den främsta messianska gåvan", ett tecken på Guds godhet, och Marias "oupphörliga medling, - till vår planet där tyvärr "krigets logik" inte är helt övervunnen.

"Idag vill vi höja så många krigsoffers rop, män, kvinnor, barn och äldre – som är ansiktet på den fruktansvärda och våldsamma historien. Vi ber idag för att freden når överallt. Det är därför som vi, främst med våra böner, vill hjälpa varje människa och varje folk, särskilt de som har ansvar att styra, att mer beslutsamt vandra vägen till fred".

"För att detta ska vara möjligt får vi inte glömma", upprepade påven, "att Gud behöver världen, den behöver etiska och andliga värden, universella och gemensamma, och religionen kan ge ett värdefullt bidrag, i sin strävan att uppföra en social och internationell, rättvis och fredlig ordning. Jag betonade därför att" religionsfrihet är en viktig del av rättsstaten, den kan inte förnekas utan att samtidigt påverka alla grundläggande rättigheter och friheter, eftersom den är en sammanfattning av och den främsta av dem alla."

Påvens predikan var hoppfull även om vi upplever motsatsen, när han kraftfullt hävdade: "Mänskligheten får inte vänja sig vid konflikter som orsakar offer och äventyrar folkens framtid. Inför stundens hotande spännningar, inför diskriminering, övergrepp och religiös intolerans, som i dag påverkar särskilt de kristna, uppmanar jag ännu en gång till att ta itu med denna brådskande utmaning och inte ge efter för missmod och resignation."

Goda intentioner räcker inte för att uppnå "fredlig samexistens mellan folken" – freden är ett mål som man inte når med endast goda avsikter". "Det är nödvändigt att varje människa gemensamt syras av en sann anda av fred, som man måste be om på nytt varje dag och leva i sina vardagliga relationer i alla miljöer."

KATT/RV

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1 A, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina (readings in English), 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja ja perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe messu 18.00, ti, to messu 7.30. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaalilyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

- 15.1. la 11.00 messu ranskaksi ja kirkkokahvit, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
 16.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 11.30-15.30 uskonnonopetus ruotsiksi/sakramentundervisning på svenska, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
 18.1. ti 14.00 senioreiden messu ja kokous
 20.1. to 18.00 elokuvakerho
 22.1. la 10.30-13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 11.00-13.30 uskonnonopetus englanniksi/Catechesis in English, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
 23.1. su pyhän Henrikin juhla: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu venäjäksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
 24.1. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
 25.1. ti 16.30-18.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
 27.1. to 18.00 lectio divina
 29.1. la 10.00-13.45 uskonnonopetus ensikомуuniota varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
 30.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 18.00 iltamessu
 1.2. ti 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
 2.2. ke Herran temppeliintuominen: 18.00 messu
 5.2. la 10.30-13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
 6.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu puolaksi, 18.00 iltamessu
 7.2. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
 8.2. ti 16.30-18.30 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 19.00 avioliittokurssi seurakuntasalissa
 10.2. to 18.00 elokuvakerho
 12.2. la 11.00 lauantaikurssi seurakunnassamme, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
 13.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 10.30-13.00 lastenkerho, 11.00 päämessu, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu

DIASPORA

Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 16.1., 20.2. su 16.00
 Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenläheteentie 48): 23.1., 27.2. su 16.00

Pyhän Marian seurakunta

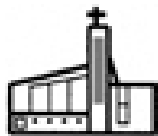
Mäntyte 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 18.00 aattomessu suomeksi, su 10.00 päämessu suomeksi, su 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu, 3. su vietnami, 5. su saksa), su 16.00 messu (2. su espanjaksi, 3. su puola), su 18.00 messu englanniksi. Ma, ti,

ke, to, pe 18.00 iltamessu, la 9.30 aamumessu. Ti 17.30 ruusukkorukous, to ja pe adoraatio 18.30-19.00. Rippitilaisuus ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia avoinna ti-pe 9-12 ja 13-16. Parish office open: Tues.-Fri. 9-12 and 13-16.

- 15.1. la 9.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 10.00-14.00 lauantaikurssi/Lördagskursen Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 iltamessu suomeksi
 16.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukkorukous englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
 22.1. la 9.30 messu suomeksi, 10.00-14.00 opetus Englantilaisessa koulussa vahvistuksen sakramenttia varten, 18.00 messu suomeksi
 23.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukkorukous englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
 29.1. la 9.30 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
 30.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu saksaksi/Messe auf Deutsch, 17.30 ruusukkorukous englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
 6.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 14.00 messu vietnamiksi, 17.30 ruusukkorukous englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
 13.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 perhemessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukkorukous englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

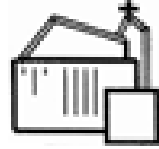
Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi/Mass in English or Latin. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

- 15.1. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu
 16.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
 18.1. ti 19.00 informaatiokurssi
 19.1. ke pyhä Henrik, piispa ja marttyyri: 18.30 juhlamessu
 22.1. la 10.00 messu Ahvenanmaalla
 23.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
 30.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
 1.2. ti 19.00 miestenpiiri
 4.2. pe 18.00 messu Porissa
 6.2. su kynttilänpäivä: 10.30 juhlamessu, 18.30 messu latinaksi

DIASPORA

Ahvenanmaa: 22.1. la 10.00
 Eurajoki: 23.1. su 15.00
 Pori: 4.2. pe 18.00

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi(at)catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. Eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan. Confessions on Wednesdays 30 mins before Mass and on request.

- 15.1. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
 16.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
 17.1. ma 19.00 katekeesi aikuisille
 19.1. ke pyhä Henrik, piispa ja marttyyri: 18.00 messu, 19.00 vesper kristittyjen ykseyden puolesta
 20.1. to 14.00 senioreiden tapaaminen, 19.00 katekeesi aikuisille
 21.1. pe 19.00 ekumeeninen liturgia Jyväskylän ortodoksisessa kirkossa piispamme Teemu Sipon kanssa
 23.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
 24.1. ma 19.00 katekeesi aikuisille
 27.1. to 19.00 katekeesi aikuisille
 29.1. la 9.45 katekeesi Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
 30.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
 31.1. ma 19.00 katekeesi aikuisille
 2.2. ke Herran temppeliintuominen: 18.00 messu
 3.2. to pyhä Ansgar: 18.00 messu, 19.00 katekeesi aikuisille
 6.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
 7.2. ma 19.00 katekeesi aikuisille
 10.2. to 19.00 katekeesi aikuisille
 11.2. pe 18.00 messu Kiteellä
 12.2. la 9.45 katekeesi Joensuussa, 11.00 messu Joensuussa, 15.00 messu Varkaudessa
 13.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa

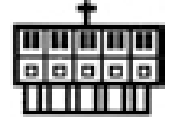
DIASPORA

Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 12.2. la 11.00
 Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 13.2. su 18.30
 Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 11.2. pe 18.00
 Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 30.1. su 17.00
 Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 29.1. la 15.00
 Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 29.1. la 11.00
 Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): 12.2. la 15.00

KATEKEESI

Jyväskylä: 15.1. la 9.00
 Joensuu: 12.2. la 9.45
 Savonlinna: 29.1. la 9.45

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

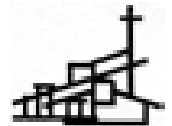
Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi/Mass in English. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

- 15.1. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
 16.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
 19.1. ke pyhä Henrik: 17.40 vesper, 18.00 juhlamessu
 22.1. la 9.50 katekeesi, 14.00 perhemessu
 23.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.30 päämessu, 16.30 ekumeeninen hartaus, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
 30.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
 2.2. ke Herran temppeliintuominen: 17.40 vesper, 18.00 messu
 6.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English
 11.2. pe 18.00 iltamessu, 18.30 adoraatio
 12.2. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
 13.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.30 päämessu, 17.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA

Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangonkatu 11): 6.2., 6.3., 3.4. su 15.00
 Kokkola (ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 13.2., 13.3., 10.4. su 16.00 (Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 30.1., 27.2., 27.3. su 18.00
 Kristiinankaupunki (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 11.2., 25.3., 8.4. pe 19.00
 Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 12.2., 26.3. la 12.00, 9.4. la 9.00 (Huom. aika!)
 Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelitie 5): 30.1., 13.2., 27.2., 13.3., 27.3., 10.4. su 12.00
 Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 29.1., 19.2. la 16.00, 12.3. la 19.00 (Huom. aika!)
 Vaasa (ort. kirkon srksali, Koulukatu 45): 12.2., 26.3., 9.4. la 16.00

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu kirkossa, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

- 13.1. to 18.00 iltamessu
 16.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 18.00 messu
 20.1. to 18.00 iltamessu
 23.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 18.00 messu
 27.1. to 18.00 iltamessu
 30.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 11.00 messu

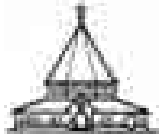

3.2. to 18.00 iltamessu
4.2. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
6.2. su kynttiläpäivä: 11.00 juhlamessu

DIASPORA
Hamina (ev.lut. srk-keskus, Mannerheimintie 12): 23.11. su 11.00
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo, Ruununmaankatu 3): Ei messua tänä aikana.
Lahti (ort. kirkko): 5.2. la 16.00
Lappeenranta (ort. kirkko): 16.1. su 12.00

USKONNONOPETUS
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 5.2. la 14.00-16.00, messu 16.00
Kouvola (seurakuntasali): Ei tänä aikana.
Kotka (Hovisaaren ev.lut. srk-talo): joka keski-
viikko 17.00-18.30

Oulu

Nasaretin pyhän perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh. ja fax 08-347834.
Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi. Tilinumero: Sampo 800014-70235384

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhdyksen liturgia. Pe 17.00 ristintiehartaus ja messu. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

16.1. su kirkkovuoden 2. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
23.1. su kirkkovuoden 3. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Raahessa
30.1. su kirkkovuoden 4. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu
6.2. su kirkkovuoden 5. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
13.2. su kirkkovuoden 6. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 16.1., 20.2. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 6.2., 6.3. su 17.00
Raahes (Brahenskatu 2): 23.1., 27.2. su 17.00
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 13.2. su 17.30

Toimistot

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095.
Fax 09-5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki.
Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.
Avoinna arkisin 10-16.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Stella Mariksessa vietettävistä messuista voi tiedustella 019-335793. Varaukset retrettejä, kokouksia ym. varten kannattaa tehdä mahdollisimman ajoissa, parhaassa tapauksessa isommille ryhmille vuosi aikaisemmin, sillä erityisesti keskuksen viikonloput ovat hyvin

kysytyjä. Yksittäismajoitukset lyhyemmällä varausajalla. Kannattaa tiedustella tilannetta joka tapauksessa.

Stella Maris tarvitsee jatkuvasti taloköyyläisiä. Ilmoittaudu Aulille 040-5329827. Työtä löytyy monipuolisesti keittiöstä pihatöihin. Myös talkoolaiset ovat aina tervetulleita! Ylläpito työn palkkana.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti: kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 10-16 ja keskiviikkoisin 10-18.

Aamumessun aika on muuttunut. Messua vietetään 10. tammikuuta lähtien maanantaisin, keskiviikkoisin ja perjantaisin klo 7.45. Messun jälkeen on laudes. Ekumeeninen aamurukous on edelleen torstaisin klo 8.30. Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fi.

Suomen Caritas

Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh. 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

Tapahtumia

Academicum Catholicum

Ohjelma keväällä 2010
Verksamhetsplan för våren 2010

Kokoukset pidetään Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3 bA. Tilaisuudet ovat avoimia kaikille./Vi samlas på Studium Catholicum, Riddaregatan 3bA. Mötena är öppna för alla.

Torstaina 20.1. kl. 18.00: Kevään ensimmäisessä kokouksessa vieraanamme on dos. Tuomas Heikkilä Helsingin Yliopistosta. Hän puhuu Pyhästä Henrikistä, Henrik-legendoista ja uusimmasta Henrik-tutkimuksesta/ Vårens första föredrag är av doc. Tuomas Heikkilä från Helsingfors Universitet. Han talar om Sankt Henrik, Henrik-legender och Henrik-forskningen.

Jäsen/infomaksun, 10 euroa, voi maksaa 15.10.2010 mennessä AC:n tilille 200120-513060/ Betala medlems/infoavgiften, 10 euro, senast den 15.10.2010 på AC:s konto 200120-513060

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass in Saint Henry's Cathedral on the following Tuesday evenings at 18.00:

January 18
February 1, 15
March 1, 15, 29
April 12, 26
May 10, 24

Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com

Fransiskaanimallikot OFS

Kevät 2011, 63. toimintavuosi Suomessa

Kokoonnumme tiistaisin kello 16--(noin) 18:aan p. Marian seurakuntasalissa, Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Kokouksiimme ovat tervetulleita kaikki, joilla on hyvä tahto. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun. Se alkaa kello 18.00.

Tiistai 18.1. "Evankelioiminen" tänään -- meille on annettu jakamisen arvoinen aarre
Tiistai 15.2. "Korjaa kirkkoni"
Tiistai 15.3. Baltian fransiskaanimallikoiden kokouksen satoa
Tiistai 19.4. EI KOKOUSTA! ON PYHÄ VIIKKO JA KRISMAMESSUN PÄIVÄ
Tiistai 17.5. FRANCISCUKSEN VOTIIVIMESSU KELLO 15.30. Sen jälkeen kokous seurakuntatalissa aiheena Pyhä Henki. Kevätkauden viimeinen kokous

Kesällä alkanee vanhaan tapaan heinäkuun ensimmäisenä lauantaina Franciscus-juhla Kökarissa.Pääjuhla sunnuntaina.

Gregorius-yhdistys Societas Sancti Gregorii Magni

Tervetuloa sääntömääräiseen yhdistyksen kokoukseen sunnuntaina 23.1.2011 klo 13.00 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasaliin kirkkokahvien päätteeksi.

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Kotisivu: Puheenjohtaja Nikodemus Heikman. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.

Jeesuksen pyhän sydämen mallikot (SCJ)

Moderaattori Wieslaw Swiech SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-5792426.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Harjuviita 18 A 28, 02110 Espoo, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.

Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.

Turku: Yhdyshenkilö Hilikka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilikka.bernard@hotmail.com

Kirjallisuuspiiri

kokoontuu jälleen Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. kerros, klo 18.00 seuraavina päivinä seuraavien kirjojen ääreen:

17.1. Chimamanda Ngozi Adichie: Purppuranpunainen hibiskus
14.2. Thomas Merton: Hiljainen elämä
14.3. Torquato Tasso: Vapautettu Jerusalem
11.4. Göran Stenius: Klockorna i Rom
9.5. Jean Cabriès: Pyhä Jaakob

Tervetuloa kaikki lukuhaluiset!

Rakkauden lähetyssisarret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211.

Adoration on Monday at 17:30.

Radio ja TV

Radiojumalanpalvelus 20.2.2011 klo 18.00: Pyhän Henrikin katedraali, Helsinki: Pyhä messu (nauhoitettu klo 11) – Yle Radio 1
Radion iltahartaus 29.3.2011 klo 18.50: Heidi Tuorila-Kahanpää – Yle Radio 1
Radiojumalanpalvelus 21.4.2011 klo 18.00: Pyhän Henrikin katedraali, Helsinki: Pyhä messu (suora) – Yle Radio 1
Radion aamuhartaus 29.4.2011 klo 6.15 ja 7.50: piispa Teemu Sippo SCJ – Yle Radio 1
Gudstjänst i radio 29.5.2011 kl 13.03: St Henrikskatedralen, Helsingfors: Heliga mässan (inspelad 15.5.2011 kl 12.30) – Radio Vega
Radion iltahartaus 30.8.2011 klo 18.50: ? – Yle Radio 1
Radion iltahartaus 13.12.2011 klo 18.50: Auli Nukarinen – Yle Radio 1

Sekalaista

SENIORIT

Tiistaina 18. tammikuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14.00 ja sen jälkeen kokoontuminen seurakuntatalissa. Tervetuloa!

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Messuja Tallinnassa

Pyhien Pietarin ja Paavalin katedraali (Vene tn. 18, Tallinn 10123): su 10.00 (venäjä), 11.30 (viro) ja 18.00 (puola), la 8.00 (latina) ja 18.00 (englanti). Viikolla ma-pe 8.00 (viro) ja 18.00 (viro).

Piritan luostarin kappeli (Merivälja tee 18, Tallinn 11911): su 10.00, ma, ti, to, pe, la 7.30 ja ke 17.00 (kaikki virokseksi).

Lisätietoja: katoliku.ee.

Turun Birgittalaisluostarissa pidetään

Jeesuksen Pyhän Sydämen mallikkojen retretti

isä Peter Gebaran scj johdolla 11.3.-13.3.2011.

Retretti alkaa 11.3. klo 18.00 ja päättyy 13.3. klo 14.30.

Ilmoittautumiset Turun Birgittalaisluostariin birgitta.turku@kolumbus.fi tai puhelimitse 02-2781992 ylisisar Elizabet. Samalla ilmoitetaan mahdollisesta ruokavaliosta.

SEURAKUNTIEN JA YHDISTYSTEN ILMOITUKSET seuraavaan lehteen (02/2011) ajalle 4.2.-6.3. on toimitettava viimeistään 24.1.2011 mieluiten sähköpostitse osoitteeseen info@catholic.fi. Säilytä aina tärkeästä aineistosta kopio itselläsi!

Uusi ekumeniakardinaali Kurt Kochin haastattelu: Kirkon ja ekumenian tilasta

Jatkuvuuden hermeneutiikka, ”liturgian uudistuksen uudistus”, uskosta luopuminen ja ekumenian tie ovat niitä moniulotteisia keskustelun aiheita, joita kardinaali Kurt Koch, Paavillisen kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston puheenjohtaja käsittelee pohdiskellessaan kirkon tilaa ja olemusta. Kardinaali tekee selväksi: kaiken kirkollisen toiminnan ja ajattelun keskipisteessä on totuuden puolustaminen.

Ratzingerin opintopiirin (muutamamat kardinaali Ratzingerin vanhat oppilaat tapaavat vuosittain keskustellen joistakin ajankohtaisista kirkollisista aiheista, toim. huom.) viime tapaamisessa elokuussa 2010 oli teemana Vatikaanin II kirkolliskokous, sen vaikutus ja tulkinta. Te piditte opintopiirin ensimmäisen pääesitelmän, jonka sanoman tiivistitte näin: ”uskollisuus traditiolle, avoimuus tulevaisuutta kohtaan”. Mielestänne tällainen asenne on asianmukaisin tapa tulkita kirkolliskokousta ”kirkon Magna Chartana”. Toisekseen otitte käsiteltäväksenne ”uudistuksen hermeneutiikan” (liturgiakonstituutio) Sacrosanctum Conciliumin ja ”kirkolliskokouksen hermeneutiikan” keskipisteinä olevan liturgian perusteella, esittelitte sen kristologisen ensisijaisuuden ja keskityitte lopuksi liturgian kosmiseen ulottuvuuteen.

Näistä pohdinnoista nousee kysymys: Missä ovat tradition ”katkaisemisen hermeneutiikan” juuret?

Kardinaali Koch: Paavi Benedictus XVI erotteli ensimmäisessä suuressa puheessaan Rooman kuurialle 22. joulukuuta 2005 kaksi erilaista hermeneutiikkaa. Ensimmäinen on jatkumattomuuden ja katkaisemisen hermeneutiikka. Minusta näyttää siltä, että tämä on sitä hermeneutiikkaa, jota julkisuudessa tuodaan esiin ja kuullaan. Siinä lähdetään liikkeelle ajatuksesta, että kirkolliskokous aiheutti jonkinlaisen katkeamisen koko tradition suhteen. Tällainen hermeneutiikka onnistuu kuitenkin vain, mikäli Vatikaanin II kirkolliskokouksen tekstejä ei oteta kokonaisuina, vaan niistä etsitään vain sellaisia kohtia, joista voidaan sanoa, että ne ovat vielä empien ilmaistuja ja siksi niitä pitää nyt viedä

pidemmälle. Näin kuitenkin joudutaan tilanteeseen, jossa on kaksi erilaista kirkkoa: kirkko ennen kirkolliskokousta ja kirkko sen jälkeen, aivan kuin olisi kyse eri kirkkoista.

Tätä vastoin paavi Benedictus XVI on aina sanonut, että kysymys on samasta kirkosta, joka on perustavalla tavalla jatkumossa aikaisemman kirkon kanssa, tosin uudistunut. Pohjimmiltaan kyse on samasta asiasta kuin se, mitä paavi sanoi hiljattain Espanjassa vihkiessään Sagrada Familia -kirkkoa: On palattu keskiaikaisten katedraalien suureen traditioon mutta juuri siksi luotu jotakin täysin uutta valtavan luovuuden vallassa. Siksi ajattelen, että vain silloin, kun kirkolliskokous nähdään tässä hermeneutiikassa, ollaan sitä kohtaan oikeudenmukaisia. Tämä tietysti tarkoittaa sitä, että on välttämättä tehtävä joitakin kurssitarkistuksia.

Mihin suuntaan nämä kurssin korjaukset menevät? Miten niitä voidaan edistää?

Teologian on tietenkin tarkasteltava näitä kurssin korjauksiin johtaneita syitä ja johdattaa tekstien uudelleen lukemiseen, sillä usein vannotaan ”Vatikaanin II kirkolliskokouksen hengen” nimeen, vaikka sen tekstejä ei todellisuudessa tunneta. Sen lisäksi tekstejä luetaan joskus hyvin valikoivasti. Esimerkiksi kirkonkonstituutio Lumen gentiumista tunnetaan toinen luku Jumalan kansasta, mutta sitä ei huomata, että toinen luku perustuu ensimmäiseen lukuun, joka käsittelee kirkon salaisuutta Jumalan pelastussuunnitelmassa. Sama pätee myös konstituution viidennen lukuun yleisestä kutsu- muksesta pyhyteen, joka on koko konstituution sarakohta. Tämä osa on melko lailla kehnosti tunnettu.

Miksi niin sanottuun liturgian uudistuksen uudistukseen suhtaudutaan monesti vihamielisesti? Miksei ymmärretä, että se, mitä paavi motu proprioillaan Summorum Pontificum (2007) roomalaisen riituksen erityisen muodon vapauttamiseksi halusi saada aikaan, oli kirkon liturgisen aarteen laajentamista eikä taaksepäin menemistä johonkin nostalgiseen aikaan?

Se on erittäin paradoksaalinen ilmiö. Ne, jotka vaativat pluralismia ja suvaitsevaisuutta, tulevat yhtäkkiä hyvin yksimielisiksi ja sanovat, että SEN uudistuksen avulla, jonka Vatikaanin II kirkolliskokous pani liikkeelle ja joka toteutui kirkolliskokouksen jälkeen, me olemme saavuttaneet TÄMÄN tavoittemme eikä enää SAA tulla uusia uudistuksia. Tämä on hyvin kummallista, edistyksestä arkeologismia, jonka läpi harvoin nähdään. Mutta paavi ajattelee paljon jäsennellymin: myös vuoden 1970 liturgiauudistus on yksi kehitysvaihe perustavaa laatua olevan jatkumon sisällä ja tarvitsee omalta osaltaan myös uudistusta.

Miten on mahdollista, että teologia ja kirkollinen uskonelämä on halunnut lähestyä oman aikansa modernisuutta juuri, kun tämä modernisuus on alkanut luhistua?

Minusta kyseessä on tyypillisesti katolinen ilmiö. Monet ryhmät pitävät kirkkoa ”ajastaan jälkeensä jääneenä” ja vaativat sitä kuromaan välimatkaa umpeen, mutta kirkko on aina myöhässä. Sitten se haluaakin integroitua modernisuuteen täydellisesti, aikana, jolloin modernisuuden dialektiikka on opittu tuntemaan filosofiassa ja humanistisissa tieteissä. Minusta on kuitenkin outoa, että modernisuutta ihaillaan, ilman että nähdään myös sen varjopuolia. Olihan 20. vuosisata kaikkien aikojen julmin aikakausi, ja se tapahtui juuri modernisuuden aikana. Mutta en ole varma, onko näitä modernisuuden syviä eri merkityksiä todellisuudessa juurikaan tunnustettu – paavin lisäksi.

Missä yhteydessä voidaan sitten puhua apostasiasta (uskosta luopumisesta)?

On ensin nähtävä, että kristinusko Euroopassa on hyvin väsynyttä. Se on väsynyttä eikä oikeastaan ole enää itsessään kovin vakuuttavaa. Siksi ajatellaan, että on sopeuduttava ajan henkeen, jotta voitaisiin olla ajan hermolla. Mutta silloin kirkko altistuu suureen vaaraan, toistamaan vain samaa, mitä maailma muutenkin toistaisi. Mutta sellainen kirkko, joka sanoo vain sitä, mitä maailmakin sanoo, on oikeastaan turha.

Siksi on löydettävä uudelleen se, mikä on kristinuskon ydin. Ei ole sattuma, että paavi on painottanut julistuksessaan Jumalan salaisuuden ensiarvoisuutta ja sitä, ettei tätä salaisuutta saa sysätä yhä suurempaan yksityisyyteen. Juuri tässä kohden paavi näyttää mielestäni olevan paljon ”edistyksellisempi” kuin monet niin sanotut edistykseelliset ihmiset – jos tätä kulunutta sanaa halutaan käyttää.

Paavin matkasta Moskovaan on puhuttu jo vuosia. Sekä paavi että Moskovan ortodoksinen patriarkka Kiril ovat antaneet ymmärtää, ettei mahdollinen tapaaminen olisi mikään alku, vaan tärkeä tulos Rooman ja Moskovan välisistä lähtymisneuvotteluista. Ollaanko jo tässä pisteessä? Onko Moskova sen lisäksi, että se haluaa yhdessä Rooman kanssa kamppailla Euroopassa lisääntyvää kristinuskosta luopumista vastaan, myös valmis etsimään ratkaisua paavin kanssa kysymykseen kirkon ykseydestä?

Sitä en ole vielä valmis arvioimaan, sillä matkustan Moskovaan vasta myöhemmin. Pohjimmiltaan voin kuitenkin sanoa, että tämä tämä yhteistyö, allianssi, on jotakin myönteistä. Meidän on yhteisesti julistettava kristillisiä arvoja yhteiskunnassa. Mutta katolisen kirkon ja ortodoksisuuden välisissä kohtaamisissa tarvitaan syvempi perusta. Allianssin perustan on oltava sekä hengellinen että teologinen. Kirkon ykseys on jälleen otettava teemaksi, muuten tällainen allianssi olisi ehkä vain jotakin ulkoista. Ortodoksisuudella ja katolisella kirkolla on toisilleen enemmän annettavaa.

Yleisesti ottaen minulla on sellainen käsitys, että ekumenia Rooman ja ortodoksisuuden välillä vaatii paljon enemmän aikaa, kuin olemme osanneet ymmärtää, ja että meidän on entistä paremmin selvitettävä, onko meillä edes yhteinen päämäärä – tavoitteleminen molemmiin puolin todella kirkon näkyvää ykseyttä. Minusta näyttää siltä, että tämä on hieman epäselvää, tosin ei meidän puoleltamme – meillä tavoite on selvä.

L’Osservatore Romanolle antamassanne haastattelussa (15.9.2010) sanoitte, että ”orto-

doksien kanssa meitä yhdistää suuri yhteinen uskonperusta, johon liittyy samalla kulttuurisia eroja. Reformaation jälkeisessä maailmassa sen sijaan yhteinen uskonperusta ei ole niin suuri, mutta kulttuuri on sama”. Voiko tällä perustalla saada aikaan todellista yhteyttä protestanttien kristittyjen kanssa? Onko olemassa uskonperustan yhtäläisyyksiä ylittävää ekumeniaa, pastoraalisessa mielessä?

Se, mitä sanoin L’Osservatore Romanossa oli vain kuvaus ilmiöstä, niin kuin sen näen, ei arvostelu. Halusin saada ilmaistuksi sen, että länsimaissa on vaara, että kulttuuriset sidokset tulevat monille uskoville tärkeämmiksi kuin uskon perustat. Sillä nykyään on olemassa myös ”kulttuurikatolisuutta”. Selitän tarkemmin: Historiassa tunnetaan ”kulttuuriprotestanttisuus”, mutta nykyään on olemassa myös katolisuutta, jossa kulttuuri on tullut uskoa tärkeämmäksi. Siksi voi tulla vaikutelma, ettei ekumeniassa protestanttien kanssa tapahdu juuri mitään.

Meille on selvää, että kirkollinen yhteys on mahdollista ainoastaan uskon yhteyden pohjalta ja että juuri siksi tätä uskon yhteyttä on etsittävä ja tutkittava, vieläpä paljon syvemmälle kuin tähän asti. Reformoiduissa kirkoissa on täysin toisenlainen ajattelu. Ne liittyivät yhteen vuonna 1973 Leuenbergin konkordissa. Se on yhteisö kirkkoja, joilla on erilaisia tunnuksia. Tässä luovuttiin siitä perusvakaumuksesta, joka vanhasta kirkosta lähtien oli yhteinen aina 20. vuosisadalle saakka, nimittäin että kirkollinen yhteys edellyttää tunnustuksen yhteyttä.

Leuenbergin konkordia sopii varmasti protestanttisuuden sisäiseksi ykseysmalliksi, mutta se ei ole sellainen malli, jota voitaisiin käyttää ekumeniassa ortodoksisuuden ja katolisen kirkon kanssa. Sillä tämän mallin myötä on luovuttu periaatteesta näkyvän ykseyden tavoitteesta ja korvattu se ”sovitetulla erilaisuudella”. Mutta tämä kuvaus ei ole osuva, sillä vaikka kaikki sitä käyttävätkin, sitä käytetään eri tavoilla. Katoliselle kirkolle ”sovitettu erilaisuus” tarkoittaa ekumenialle asetettua päämäärää: erilaisuudet on sovitettava, ne eivät saa olla kirkkoja erottavia. Protes-

Kardinaali Kochin ja Konstantinopolin ekumeenisen patriarkan veljellinen kohtaaminen.

tanttiset kirkot näkevät tässä mallissa kuitenkin nykyisen tilan kuvauksen. Tässä tiet eroavat toisistaan selvästi. Meidän on siksi uudelleen selvitettävä, miten me tämän termin oikein ymmärrämme.

Voitteko vahvistaa, että todellinen ekumenia on mahdollista vain totuuteen perustuen? Onko kutsu kääntynyt Kristuksen luokse, joka on ainoa "Dominus Iesus" (Herra Jeesus), ja hänen yhteen kirkkoonsa toissijaista? Missä määrin uskonopin kongregaation Dominus Iesus -asiakirja vuodelta 2000 on yhä suuntaa näyttävä ekumenialle?

On erikoista, että reformaation kirkot ovat hermostuneet terminologiasta, jossa niitä kutsutaan kirkollisiksi yhteisöiksi. Kun avataan Kirkkojen maailmanneuvoston kotisivu, siellä todetaan, että se on "kirkkojen, tunnustusten ja kirkollisten yhteisöjen" yhteisö, eikä kukaan hermostu siitä. Mutta sitten ollaan ihmeissään, kun ekumeenisissa neuvotteluissa pohditaan, mikä on kirkko, mikä tunnustus, mikä kirkollinen yhteisö. Siksi ei reformaation kirkoilla ole mielestäni mitään syytä 30 vuoden jälkeen hermostua siitä, että niitä ei kutsuta kirkoiksi sanan varsinaisessa merkityksessä.

Meidän on tänään käytävä jo aikaa sitten hankalaksi käynnystä teologista keskustelua, mitä milloinkin ymmärretään sanalla kirkko. Ja se on aivan

liian vähän. Jos reformaation kirkot kertovat, mikä niiden mielestä on kirkon olemus, silloin voidaan asiasta käydä järkevää keskustelua. Paljon syvemmälle vievä kysymys on minusta se, miten reformaatiosta syntyneet kirkolliset yhteisöt tänään ymmärtävät reformaation. Vuoteen 2017 valmistauduttaessa olisi hyvä selvittää, pitävätkö ne reformaatiota yhä traditiosta irtautumisena, jonkin täysin uuden alkuna, vai näkevätkö ne reformaation – niin kuin reformaattorit itse – ei haluna perustaa uusi kirkko vaan toiveena uudistaa kirkkoa. Tässä mielessä uusien kirkkojen syntyminen, niin kuin evankelinen teologi Pannenberg usein sanoi, on merkki reformaation epäonnistumisesta enemmän kuin sen onnistumisesta. Niinpä olisi ekumeenisessa liikkeessä ensinnä selvitettävä reformaation todellinen tarkoitus. Tai niin kuin Sveitsin evankelisten kirkkojen liiton uusi puheenjohtaja toistuvasti sanoo: Me emme ole reformoituja vaan reformoituja katolilaisia. Sillä 1500 vuotta me olemme olleet yhdessä, 500 vuotta erillään. Meidän on ymmärrettävä, miten vietimme nuo 1500 vuotta yhdessä.

Apostolinen konstituutio Anglicanorum Coetibus, jonka toimeenpano kuuluu uskonopin kongregaation vastuulle, on nostanut esiin uudenlaisia, selviä linjoja ekumeenisessa keskustelussa anglikaanisen kirkon

kanssa. Miten arvioitte parasta aikaa käynnissä olevaa katolisen kirkon täyteen yhteyteen liittymistä, johon osallistuu monia anglikaanisia piispoja, pappeja ja yhteisöjä? Minkälaisia vaikutuksia sillä on vuoropuheluun anglikaanien kanssa?

Kun joku koputtaa kirkkomme ovelta, haluaa tulla sisään ja on kristitty, ei paavilla ole oikeastaan mitään muuta mahdollisuutta kuin avata ovi. En ymmärrä sitä polemiikkia ja jopa paavin syyllistämistä, jonka mukaan hän kalastaisi sameissa vesissä. Paavilla ei yleismaailmallisen kirkon paimenena ole muuta mahdollisuutta, kun ihmiset tahtovat tulla kirkkoon. Hänen on avattava ovet. Ja se on varsin positiivinen merkki.

Siihen liittyen, minkälaisia vaikutuksia tällä on ekumeeniseen anglikaanien kanssa, on avuksi muistaa, että Pyhän istuimen sisällä on selvä työnjako. Anglicanorum coetibus eli kysymys liittymisestä katoliseen kirkkoon kuuluu uskonopin kongregaation vastuulle. Paavillinen kristittyjen ykseyden edistämisen neuvosto puolestaan jatkaa ekumeenisen vuoropuhelun tietä anglikaanien kanssa. Tästä keskustelusta on todettava, että siinä ovat viime vuosina nousseet usein esiin eettiset kysymykset. Niitä täytyy käsitellä ekumeenisessa keskustelussa.

KATT/Kath.net

Frosseri – en dödssynd?

Julen och nyårsfirandet är nu över. I januari återgår vi till vardagen i väntan på påsken och Kristi uppståndelse. Förberedelsen för påsken är viktig och består av personlig fasta och återhållsamhet.

Kanske några av oss har frågat oss själva om allt det myckna ätandet och drickandet under julhelgen och över nyåret har något att göra vår katolska etik och vår tro. I vår katekes beskrivs synden och vilka synder som kan leda till allt större synder och till en vana att begå alltid samma synder på nytt och på nytt (punkterna 1865 – 1869). Dessa synder kallas för dödssynder just för att de kan bli en vana eller genom tiden leda till ett främjande från Gud och risken att man förlorar himmelrikets gåva. All synd är personlig. Man kan inte synda för en annan.

De sju dödssynderna är högmod (övermod, storhetsvansinne, fåfänga), girighet, vållust (otukt och begär), avund, frosseri, vrede (hämnd), lättja (likgiltighet). Här diskuteras frosseri.

Vissa helgon har behandlat frosseri i synnerhet Johannes Cassianus, Gregorius den Store och Tomas av Aquino. Orsaken varför kyrkan anser att frosseri är synd är att man genom att frossa slösar med mat och dryck. Man äter eller dricker mera än vad man behöver för att upprätthålla sitt normala liv och hälsotillstånd. Frosseri kan också tolkas som ett sätt att visa att man "har råd" att konsumera bättre eller dyrare mat och dryck än andra och på så sätt anse sig vara "bättre" än andra. Detta kan leda andra till synd t.ex. i form av avundsjuka. Att frossa kan också leda till en situation var man blir blind för sin nästas lidande och nöd.

Hur beskrev dessa kyrkans lärare och heliga frosseriet? Gregorius den Store förklarar genom fem exempel.

Man äter mellan måltiderna

Man äter delikatesser och "bättre" mat för att tillfredsställa sina kulinariska behov.

Man använder sig av exotiska kryddor och smaker för att för att få till stånd "nya" och "spännande" smaker för att tillfredsställa sina kulinariska behov.

Man fortsätter att äta efter det att man är mätt.

Man tar för sig för mycket mat på tallriken, som man inte orkar äta till slut.

Thomas av Aquino definierar frosseriet synd också i fem punkter.

Man äter för lyxig, exotiskt eller dyr mat.

Man äter för mycket eller efter det att man redan är mätt.

Man äter för "fint" tillredd mat som inte kan anses "normalt".

Man börjar äta innan de andra vid bordet och äter utanför måltiderna.

Man äter för glupskt.

Enligt Thomas av Aquino kan man synda på två principiella sätt antingen genom att ha ett felaktigt förhållande till mat och dryck eller genom att man konsumerar maten på fel tid eller på fel sätt. Frågan är sålunda inte om maten eller drycken som sådan, utan gäller ens egen intention vad och hur man äter (dricker). Objektet är inte syndigt utan människans som har fått en förvrängd uppfattning av maten (drycken) och dess innebörd. Synden är alltid personlig.

I den ortodoxa kyrkan har frågan kring frosseri behandlats ingående av flera helgon (se t.ex. Filokalien).

I dagens västerländska samhälle med kock-tävlingar, mat-tidningar och snabbmats-restauranger och allt mer exotiska rätter har frågan om var och en katoliks förhållande till sin mat och dryck blivit allt mer aktuellt. Vi måste gå in i oss själva och begrunda om vi är på fel väg i våra mat- och dryckesvanor. Vi kan inte vara eller förbli likgiltiga i förhållande denna allvarliga synd som måste bekännas i biktens sakrament.

Jan-Peter Paul

Vasemmalta: Risto Hämeenkorpi, Barbara Ogieniewska USJK, José Marques, Hannu Kaiponen, Veikko Alander, Leena Kangas, Anja Purhonen, piispa Teemu Sippo SCJ, pikkusisar Margarita LSJ, Juho Kyntäjä, Kalevi Vuorela, yleisvikaari Wieslaw Swiech SCJ, mons. Marino Trevisini.

Perhe pastoraalineuvoston syyskokouksen keskipisteenä

Hiippakunnan pastoraalineuvosto piti syyskokouksensa 15.-16. lokakuuta syksyisen kauniissa Stella Mariksessa. Kokouksen teemana oli tällä kerralla perhe. Paikalle oli siksi kutsuttu myös joitakin alustajia. Seuraavassa kerrotaan joitakin pääkohtia kokouksen käsittelemistä asioista kokouksesta kirjoitetun pöytäkirjan perusteella.

Keskipisteenä perhe

Katolisen tiedotuskeskuksen johtaja **Marko Tervaportti** kertoi Jönköpingin perhekongressista, johon hän osallistui toukokuussa 2010, ja sen tuloksista. Piispainkokous on päättänyt perustaa Pohjoismaiden katolisen perheneuvoston koordinoimaan perheiden kanssa tehtävää työtä. Kongresseja on tarkoitus järjestää jatkossa viiden vuoden välein. Tästä harvasta aikataulusta johtuen erityisen tärkeää on hiippakuntien

oma perhetyö kongressien välisenä aikana.

Veikko Alander kertoi kokemuksia avioliitostaan ja perhe-elämästään. Hän itse ei ole katolilainen, mutta hän on ollut jo 28 vuotta naimisissa katolilaisen kanssa. Perheessä on kaksi nyt jo aikuista katolilaiseksi kasvatettua lasta. He ovat kokeneet saaneensa kirkolta riittävän tuen kasvatustehtäväänsä; erityisesti ursuliinisarten tuki on ollut tärkeä. Hyvin tärkeäksi tekijäksi nousi ennen avioliittoa tehdyt selvät sitoumukset ja niiden toteuttaminen avioliiton aikana. Perheelle on myös aina ollut tärkeää viettää aikaa yhdessä, varsinkin sunnuntaisin.

Isä **Wiesław Świąch** SCJ referoi paavi Johannes Paavali II:sen apostolista kehotuskirjettä *Familiaris Consortio*. Paavi muistutti siinä sen tärkeydestä, että kirkko on tietoinen sitä ympäröivän yhteiskunnan perhemuodoista ja -käsitteistä ja pystyy tarkastelemaan

niitä evankeliumin valossa. Avioliitto on Jumalan tahdon mukainen elämänmuoto. Kristillisen perheen tehtävänä on olla yhteys Jumalan kuvaksi luotujen ihmisten välillä ja paikka, jossa lapset voivat kasvaa Jumalan lasten vapauteen. Perheellä on kotikirkkona Jumalan antama tehtävä todistaa Kristuksesta ja hänen tuomastaan pelastuksesta. Perhe on yhteiskunnan ensimmäinen perustaso. On tärkeää, että kirkko valmistaa ihmisiä perhe-elämään jo lapsesta alkaen, mutta erityisesti juuri ennen avioliiton solmimista. Piispojen vastuulla on, että perheet saavat pastoraalista tukea myös avioliiton solmimisen jälkeen. Tämä koskee myös seka-avioliittoja ja erilaisissa vaikeuksissa olevia perheitä.

Alustuksia seuranneissa keskusteluissa **Leena Kangas** ehdotti, että hiippakunnassa nimitettäisiin tukihenkilö, joka tukee perheitä kasvatustyössä, kirkon opetuksen mukaisessa elämässä ja

erilaisissa vaikeuksissa. Isä **Marino Trevisini** toivoi, että hiippakunnassa olisi perheasioiden jaosto tai muu vastaava kevyt organisaatio, joka auttaisi perheitä ja olisi yhteydessä Pohjoismaiden perheiden neuvostoon. **Juho Kyntäjä** totesi, että toiminta olisi rahapulan ja ihmisten lähellä olemisen takia paras organisoida paikallisten vapaaehtoisten tukihenkilöiden verkoston kautta. Tämä asia esitetään pappienneuvostolle.

Poimintoja piispan tiedotuksista

Piispainkokous kokoontui Bergenissä syyskuun alussa pääaiheenaan pedofilian aiheuttama skandaali kirkossa. Hiippakuntaan on perustettu ryhmä, jonka tehtävänä on käsitellä ilmoituksia pedofiliasta ja soveltaa piispainkokoukselta tulevat toimintaohjeet Suomen lainsäädäntöön. Sen puheenjohtajana ja yhteyshenkilönä on

Florence Schmitt. Tapauksia ei Suomessa ole onneksi ollut.

Piispainkokous keskusteli myös sukupuolineutraalin avioliittolain vaikutuksista kirkon elämään. Mahdollisena pidetään myös sitä, että kirkko luopuu valtiollisesta vihkimisoikeudestaan.

Bonifatiuswerk vähentää avustuksiaan Pohjoismaille. Kuitenkin Helsingin hiippakunnan osuutta avustuksista on luvattu lisätä hiippakunnan huonon taloudellisen tilanteen takia. Lisäksi voimakas lobbaus kirkollisvero-oikeuden puolesta jatkuu.

Mahdollisuuksia perustaa uusi seurakunta Vantaalle tutkitaan. Korson luterilainen seurakunta tarjosi käyttöön Kulomäen seurakuntakotia, mutta tila todettiin soveltumattomaksi. Asiasta on käyty keskustelua myös apulaiskaupunginjohtajan kanssa, mutta vielä ei ole tullut konkreettisia ehdotuksia. Myös Pohjanmaalla on tarve seurakunnalle.

KATT/Juho Kyntäjä

Onko taloudellisella yhteiskuntamallilla väliä?

Katolinen kirkko on kottanut itselleen oikeuden tehdä moraalisia arvioita ja kritisoida yhteiskunnan taloudellista ja sosiaalisista toimintaa sekä sen pohjalla olevaa arvokennettä ja yhteiskuntamallia. Kirkon kritiikki on itsenäistä ja erillään vallitsevasta puolue- tai muusta politiikasta. Tästä syystä esimerkiksi pappi ei voi toimia puoluepolitiikassa, jonka arvopohja määritteliään vuotuisissa puoluekokouksissa tai puolueiden manifesteissa.

Poliittisen puolueen tehtävä on edustaa omaa arvopohjaansa, joka monestikin voi olla erilainen kuin katolisen kirkon opetus. Puolueiden päätökset tehdään myös, ainakin demokraattisessa yhteiskunnassa, määräenemistön päätöksellä tai toisissa maissa, kuten yhden puolueen diktatuureissa, puolueen puoluekokouksissa.

Katolinen kirkko on katekismuksessaan esittänyt perusohjeita miten katolilaisten tulee suhtautua yhteiskuntaan, sen arvopohjaan, talouteen ja sosiaalisiin suhteisiin, mm. työhön, oikeudenmukaisiin palkkoihin ja työolosuhteisiin. Pääsanoma on, etteivät ainoastaan taloudelliset tekijät ja rahallisen voiton tavoittelu saa olla ohjaava arvo yritystoiminnassa ja yhteiskunnassa. Ainoastaan taloudellisen voiton maksimointi on siten moraalisesti väärin, koska vain taloudellinen tehokkuuden tavoittelu voi johtaa väärityneisiin yhteiskuntasuhteisiin ja rikkoa yhteiskunnan sosiaalista rauhaa. Voiton maksimointi johtaa myös merkittävään ympäristöntuhoon ja terveyden menettämiseen ja rasismisiin, mm. ikärasismisiin. Taloudellisen hyödyn tavoittelu ei saa rikkoa ihmisen arvokkuutta vastaan, koska se johtaa rahan palvontaan ja ateismiin. Ateismin vuorostaan johtaa syntiin ja ”kovaan” yhteiskuntaan, jossa heikkoja, lapsia, vanhuksia, sairaita laiminlyödään ja jossa rodullista ja koulutuksellista eriarvoisuutta ei oteta huomioon. Yhteiskunta raaistuu ja olemisen merkitys häviää eli ei enää tiedosteta, miksi ihminen on luotu maailmaan ja mikä on Jumalan tahto meidän jokaisen suhteen. Ihmisestä tulee ainoastaan kulutuksen ja tuotannon väline, joka menettää arvonsa, kun hän ei enää pysty kuluttamaan riittävässä määrin ja hänen arvonsa työn-

tekijänä häviää. Hänestä tulee ”arvoton”, josta on päästävä ”eroon” siirtämällä hänet johonkin erilliseen laitokseen, tai hänet voidaan jopa tappaa eutanasian ja abortin avulla.

Katolinen kirkko vastustaa kommunismin, kansallissosialismin arvokenteita ja näiden poliittisten ideologioiden arvoja ja taloudellisia malleja. Kirkko on myös hyvin kriittinen sellaisen kapitalismin suhteen, joka johtaa individualismiin ja relativismiin. Meidän aikamme kapitalistisen kuluttajayhteiskunnan malli johtaa väärityneisiin ihmissuhteisiin, jonka pääsy on löydettävissä rajoittamattomasta taloudellisesta kilpailusta. Merkittävä syy kritiikkiin on, ettei kulutusyhteiskunta eli vapaat markkinat voi oikeudenmukaisesti vastata yhteiskunnan inhimillisiin tarpeisiin.

Kulutusyhteiskunnasta puuttuu yleisesti hyväksytty arvohierarkia, joka perustuu yhteiseen hyvään. Tämän taloudellisen yhteiskuntamallin mukaan taloudellista toimintaa pitää harrastaa moraalisen järjestyksen puitteissa, missä kaikki ei ole sallittua.

Poliittinen ja yhteiskunnallinen muutos

Tilanne maailmalla on kehittymässä aivan toisenlaiseen suuntaan. Maailman demokraattisten valtioiden määrä on merkittävästi vähentynyt ja on alhaisin sitten vuoden 1995. Älyllisesti olemme siirtymässä yhä populistisempaan suuntaan. Välitön media kuten TV ja Internet ohjaavat meitä, miten miedän tulee ajatella. Mahdollisuudet kritiikkiin, rauhalliseen keskusteluun ja syvälliseen debattiin ovat heikentyneet. Toimimme yhä enemmän välittömien impulssien kautta. Länsimainen demokratia on väistymässä ja tilalle on kehittymässä jotakin aivan muuta. Puhutaan sosialistisesta markkinataloudesta.

Vajaat sata vuotta sitten, 1920-luvusta eteenpäin, puhuttiin kansallissosialistisesta talousmallista, joka perustui sekä kollektiivin että yksilön väliseen jakoon, jonka eräs johtava tunnusmerkki oli rotu. Kansallissosialistinen arvomalli perustui ”puhtaaseen” rotuun, tehokkuuteen, maksimoituun taloudelliseen hyötyyn ja sotatalouteen. Keino tavoitteiden saavuttamiseksi oli määrättyjen rotujen ja vähemmistö-

jen sekä yhteiskunnan heikkojen tuhoaminen. Tällaisia heikkoja ryhmiä olivat mm. juutalaiset, slaavit, mustalaiset, mielisairaat, kroonisesti sairaat. Nämä tuhottiin eutanasian kautta sekä keskistysleireillä. Tällä yhteiskuntamallilla oli globaalit ambitiot ja ajallisesti haluttiin kehittää 1000-vuotinen valtakunta. Malli ei ollut elinkelpoinen ja johti maailmansotaan ja hirveään tuhoon.

Sosialistinen markkinatalousmalli perustuu yksipuoluejärjestelmään, globaaliin vaikuttamiseen, yksilön inhimillisten oikeuksien rajoittamiseen, alhaisiin palkkoihin, pakkoon ja pakottamiseen sekä huomattavaan ympäristön hyväksikäyttöön ja siten sen tuhoamiseen. Sosialistinen markkinatalousmalli kehittyi Kiinan kansantasavallassa ja perustuu sen maan merkittävään taloudelliseen menestykseen ja nopeasti kasvavaan vaurauteen sekä absoluuttiseen ja suhteelliseen suuruuteen. Esimerkkejä maista, jotka ovat kiinnostuneita tästä talousmallista ja sen soveltamisesta omissa yhteiskunnissaan, ovat mm. Syyria, Iran, Kuuba ja Vietnam sekä joitakin maita Afrikassa ja Latinalaisessa Amerikassa.

Sosialistinen markkinatalousmalli on tehokas ja menestyksellinen, mutta sen arvopohja on taloudellinen ja perustuu rahan palvontaan. Talousmalli rikkoo ihmisen arvokkuutta ja on luonteeltaan ateistinen. Jumala ei ole osa tätä mallia.

Sosiaalinen talousmalli oli vuorostaan Länsi-Euroopan johtava talousmalli toisen maailmansodan jälkeen. Mallia sovellettiin varsinkin pääaluellaan Ruotsissa, Länsi Saksassa ja monessa Euroopan Yhteisöjen jäsenmaissa sekä osittain Suomessa. Periaatteellinen vastuu yhteisestä hyvästä oli valtiolla ja paikallishallinnolla kuten kunnilla. Yhteiskunta vastasi sosiaalisesti heikoista ja esti taloudelliset ja yhteiskunnalliset ylilyönnit. Yhteiskuntarauha säilyi ja taloudet kehittyivät kohtalaisen hyvin.

Kovaa relativismia

1980-luvulla populistinen brittiläinen oikeistopoliitikko Margater Thatcher ajoi radikaalia liberaalia markkinataloutta. Ammattiliitot pantiin järjestykseen, valtio luopui yritysomistuksestaan ja toteutettiin merkittävää

valtion omistuksen yksityistämistä. Vastuu omasta taloudellisesta menestyksestä, hyvinvoinnista ja elintasosta siirrettiin yksilölle amerikkalaisen liberaalin talousajattelun mukaisesti. Kahdenkymmenen vuoden jälkeen, 2007–2010, tämä malli sai voimakkaan takaiskun, kun maailmaa kohtasi ehkä historian suurin globaali finanssikriisi. Olemme edelleen keskellä lamaa, ennennäkemätöntä työttömyyttä, konkursseja ja uutta vallanjakoa sekä maitten sisällä että kansainvälisesti. Taloudellinen valta on myös uudelleenjärjestelyjen keskellä, eli työpaikat ja sijoitukset ovat siirtymässä kolmansiin maihin, pääasiassa Kiinan kansantasavaltaan, Intiaan, Brasiliaan ja moneen Aasian maahan. Nämä työpaikat ovat lopullisesti hävinneet Euroopasta. Meidän haasteenamme on uusien taloudellisten toimintojen kehittäminen ja työpaikkojen löytäminen.

Kiinassa onkin syntymässä uusi taloudellinen malli, sosialistinen markkinatalous, jonka ominaispiirteitä ovat yksi valtapuolue, Kommunistinen puolue, joka päättää maan kaikista asioista; taloudellisesta kehityksestä, talouspolitiikasta, työläinsäädännöstä ja yleensäkin valtion ja muiden omaisuuden käytöstä. Yhteiskunnallista kritiikkiä ei juuri ole. Päätökset perustuvat puolueen sisäisiin prioriteetteihin ja tulevaisuuden visioihin. Sosialistinen markkinatalous on luonteeltaan imperialistinen kuten kommunismi Marxin ajoilta lähtien on ollut. Tavoite on globaali hegemonia eli kommunistisen yksipuoluemallin vieminen kaikkialle maailmaan.

Globaalisesti taistelua käyvät tänään keskenään liberaali ja sosialistinen markkinatalousmalli. Sosiaalisesta markkinatalousmallista ei puhuta kuin joissakin EU-maissa kuten Alankomaissa ja Ruotsissa. Liberaalin ja sosialistisen markkinatalousmallin perustekijät ovat monessa suhteessa samanlaisia. Arvopohja perustuu kulutukseen, taloudellisen hyödyn maksimointiin, luonnonresurssien riistoon, mahdollisimman alhaiseen palkkatasoon, kilpailuun yksilöitten, yritysten, rahoittajien ja muiden toimijoiden kesken. Relativismi on määrävä ajattelutapa. Ei ole oikeaa tai väärää. On vain sellaista, mikä on sopivaa voiton maksimoimiselle. Heikot,

kuten sairaat, ikääntyneet ja ne, jotka eivät kuluta tai tee työtä, ovat kustannus, joka on hyväksyttävä, mutta minimoitava. Nämä yhteiskuntamallit ovat erittäin kovia, koska jokainen tulee joskus sairaaksi ja vanhaksi.

Molempien yhteiskuntamallien ihanneperhe on ”dinks” eli *double income no kids*. Tällainen ”perhe” on luonteeltaan hedonistinen ja narsistinen ja maksimaalinen kuluttaja ja työntekijä, eli heidän panoksensa yhteiskunnalle on mahdollisimman suuri.

Arvokeskustelun aika

Suomessa tällaista taloudellista arvokeskustelua ei ole käyty. Tämä voi johtua siitä, ettei siihen ole ollut aiheita. Maassamme vallitsee konsensus. *Oppositio* ei ole kyennyt aktivoimaan keskustelua ja vallassa olevat eivät ole katsoneet sitä ehkä aiheelliseksi. Tänään sovellamme maassamme sekä liberaalista että sosiaalista markkinatalousmallia samanaikaisesti. Tämä on johtanut ristiriitaan talouspolitiikan ja sosiaalipolitiikan suhteen eli yksilön ja kollektiivisen vastuun välillä. Olemme purkamassa sosiaalista markkinatalousmallia, mutte emme käytännössä tai ideologisesti ole kyenneet kehittämään varteenotettavaa ja uskottavaa liberaalia markkinatalousmallia maahamme.

Olemme nyt aivan uudessa yhteiskunnallisessa talouden arvokeskustelussa. Katolinen kirkko on luonnollisesti osa tätä keskustelua, kuten se on aina ollut. Kirkon tehtävä on tuoda esille ikuiset ihmiskunnan arvot ja käydä keskustelua siitä, mikä on oikein ja väärin talouspolitiikassa.

Jan-Peter Paul

Lähteet:
Arendt, Hannah (1975) *On Revolution*, Penguin Books
Catechism of the Catholic Church (1994), The Baath Press, Avon
The Economist, January 16th 2010

Ajatuksia

velvollisuudesta käydä messussa

Kirkon käskyistä ensimmäinen muistuttaa siitä, että meidän on katolilaisina osallistuttava messuun (ja vältettävä arkista työntekoa) joka sunnuntai ja velvoittava juhlapyhä (vrt. KKK 2042-2043). Tämä velvollisuus on ymmärrettävä. Ei uskoa ole tarkoitus kätkeä oman sydämen hiljaisuuteen – oli syynä sitten liiallinen nöyryys tai ylpeys tai vaikka jakamisen pelko. Päinvastoin usko pääsee oikeuksiinsa vasta, kun se konkretisoituu yhteydessämme kirkkoon ja sen elämään. Se on yhtä paljon antamista kuin saamista. Lisäksi uskoon pitää suhtautua vakavasti – siitäkin huolimatta, että se parhaimmillaan on iloinen asia, joillekin melkein ainoa elämässä kiinnipitävä asia. Onhan se lahja Jumalalta, ja jos tämän toteutumisen otamme tosissamme, täytyy sen vaikuttaa myös siihen, minkälainen on suhteemme Jumalaan, lähimmäisiimme ja kirkkoon. Usko antaa perspektiivin elämällemme, olemassaolollemme ja toiminnallemme yhteiskunnassa, perheessä ja kirkossa.

Kirkko opettaa, että pyhä messu eli ”eukaristia on koko kristillisen elämän lähde ja huippu”. ”Eukaristia on siis uskomme yhteenveto ja summa: ’Uskonkäsityksemme on sopusuunnassa eukaristian kanssa, ja eukaristia taas vahvistaa uskonkäsityksemme’.” (Vrt. KKK 1324-1327). Todellisen kristillisen elämän kannalta on siis itsestään selvää, että osallistuminen messuun ja pyhän sakramentin vastaanottaminen ovat luonnostaan ja ehdottomasti jotakin tavoittelemisen ja kaipaamisen arvoista. Siksi – joku varmaankin voisi sanoa – puhuminen *messuvelvollisuudesta* tai *-pakosta* on varsinaisesti vain osoitus kehittymättömästä uskonnollisesta kypsyydestä ja hurskauden puutteesta. (Sanon tämän tunnustaen avoimesti oman vajavaisuuteni tässä asiassa; jo pelkkä koko perheen yhtäaikainen messuun saaminen on saavutus, puhumattakaan sitten siitä, kuinka paljon aikaa ja vaivaa kuluu lasten aisoissa pitämiseen. Nautinto on siitä kaukana. Messun merkitys on kuitenkin paljon tätä pintakerrosta syvempi.)

Messussa Kristus tulee alttarilla todellisesti läsnäolevaksi leivän ja viinin muodoissa. Leipä ei ole enää leipää, eikä viini ole enää viiniä. Jokaisessa messussa Kristus muuttaa papin kautta leivän ja viinin omaksi ruumiikseen ja verekseen. Jumala on keskellämme. Hänet me kohtaamme. Hänen uhrinsa ja ylösnousemuksensa todistajia me olemme. Siksi eukaristia todella on ”lähde ja huippu”. Siksi siihen osallistuminen on ennen kaikkea suuri kunnia, ilo ja armolahja huolimatta vaikeuksista, joita osallistumiseen voi liittyä.

Kannattaa kuitenkin olla tarkka ja oikoa muutama yleinen väärinkäsitys: Messuvelvollisuus ei edellytä osallistumaan juuri sellaiseen messuun, jossa käytettävät tekstit olisivat kyseisen sunnuntain tai juhlapyhän. Se ei myöskään velvoita ottamaan vastaan pyhää kommuuniota. Kommuuniolla käymistä ei siis tarvitse pitää automaattisena tapahtumana jokaisessa messussa – olennaista on tuntee oma sieluntila ja harkita kirkon opetukseen perehtyen, pitäisikö ensin käydä ripittäytymässä. Eukaristian suunnattoman aarteen edessä, jossa saamme todellisesti vastaanottaa Kristuksen itsensä, meidän pitäisi todellakin nöyrästi miettiä, olemmeko sielultamme varmasti tarpeeksi puhtaita ottamaan vastaan Herramme ja Jumalamme pyhässä sakramentissa.

Sunnuntaiden ja juhlapyhien velvollisuuden täyttää vain ja ainoastaan osallistumalla mihin tahansa katoliseen messuun (eli eukaristian viettoon kirkossa, joka on täydessä yhteydessä paavin kanssa) lauantai-illan (joidenkin tulkintojen mukaan klo 16:n jälkeen) tai sunnuntain aikana (juhlapyhien osalta vastaavasti edellisen illan ja juhlapäivän aikana).

Velvollisuuden suorittaminen voi joskus kuitenkin olla vaikeaa, jopa mahdotonta. Esimerkiksi omaisen hoitamisen tai oman sairastumisen, työn tai muun välttämättömän velvollisuuden estäessä tai kirkkomatkan kohtuuttoman pituuden takia on täysin ymmärrettävää ja hyväksyttävää, että jättää tulematta messuun. Osallistuminen ortodoksiseen liturgiaan tai luterilaiseen jumalanpalvelukseen tai vaikkapa katoliseen Sanan jumalanpalvelukseen, jossa jaetaan pyhä kommuunio, ei täytä messuvelvollisuutta. Silti niihin osallistuminen silloin, kun oikeaan katoliseen messuun ei pääse, voi olla hyvä pyhittävä tekijä ja arjen katkaisija.

Marko Tervaportti

Kirjeitä Naantalın luostarista

Naantalın Birgittalaisluostari oli 1400-luvulla yksi suomalaisen sivistyksen keskuspaikkoja. Tuonaikaisesta luostarin elämästä emeritusprofessori Rauno Tirri on kirjoittanut kiintoisan ja asiapiitoisen kuvauksen. Luostariassa asuva sisar Kristiina kirjoittaa elämästään luostarissa Heidenbergissä lääkäriksi valmistuneelle veljelleen.

Kirja alkaa kuin jännityskertomus ja monenlaista yllättävää tapahtuu viime sivuille asti.

Taikauskon väistyminen kuvataan kirjassa kuin punaisena lankana kaiken muun keskellä. Kristiina mainitsee omalta kohdaltaan: ”Jotkut uskottelevat, että hämärään aikaan edestakaisin lentelevät ja raakuvat varikset ovat linnuiksi muuttuneita noitia, jotka pirun apulaisina käyvät asumusten lähellä tutkimassa ihmisten elämää. Se on semmoista taikauskoa, johon en ainakaan itse enää usko.”

Luostarin päivittäisestä elämästä Kristiina kertoo: ”Tämän maallisen elämän katoavaisuudesta meitä muistuttavat ruumisparit ja avoin hauta, joiden ohi kuljemme joka aamu.”

Vastaanotetun sanan mietiskely on hyvä tehdä soveliaassa ympäristössä Tämä tiedetään muuallakin kristikunnassa. Barokin ajalla eläneen luterilaisen papin Christian Scriverin mukaan ”se on syrjäinen, hämärä tila ilman pehmeitä samettityynyjä, kullattuja tai hopeoituja korukansiin sidottuja kirjoja. Sen sijaan kaikki on vähäarvoista ja viheliäistä. Peilien sijaan on koristeiksi asetettu päälakkoja, joko luonnollisia tai tehtyjä. Laatikostoa edustaa ruumisarkku, jossa rukoilijan kuolinvaatteet ovat jo häntä odottamassa.”

Heidelbergistä palattuaan Jacob työskentelee Turussa. Turussa oli jo 1300-luvulla perustettu Pyhän Yrjänän hospitaali spitaalisille ja dominikaanien sairaala muille sairaille.

Kirjeissään Jacob kertoo Kristiinalle luostarin ulkopuolisesta maailmasta. Saamme kurkistaa muun muassa tuonaikaisen terveydenhoidon tilaan ja markkinoihin.

Kalastus oli meren rannalla asuvien keskeinen ammatti. Kalaa olikin saatavana monenlaisina tuotteina. ”Jotkut hakivat itselleen kesätyynyttä hapansilakkaa. Jotkut ylistivät sitä, toiset inhoavat yökötykseen

Naantalın keskiaikaisen birgittalaisluostarin alttaritriptyykin keskiosa.

asti. Huomasin, että kissatkin kiersivät ne paikat kaukaa, samoin tein minä.”

”Räävelissä on apteekki, josta saa ostaa monenlaisia rohtoja. Heidän suosittelomia kuuluisia lääkerohotoja on valmistettu esimerkiksi rupisammakoiden nahasta, hauen silmistä, mehiläisistä, kyykäärmeen rasvasta ja mustan kissan verestä... Sen sijaan apteekki ei enää suosittele kuolleen kyykäärmeen ripustamista kaulalle sairautta aiheuttavien pahojen henkien ja kirousten karkottamiseksi. Minäkin epäilen, että sellainen on pelkkää taikauskoa.”

Kristiina kertoo, että luostariassa yrtejä käytetään hoitoihin ja mausteina ruuassa. Tänäpäin tuskin tiedämme mitenkään monia tuntemiamme kasveja on käytetty lääkeyrteinä.

Pontikkaa osattiin jo valmistaa, ja sitä käytettiin lääkkeenä sekä oluttuivissa sahdin ja oluen rinnalla. Samoin oli ulkomailta tuotua viinistä tislattua spiritusta. Tätäkin käytettiin lääkkeenä yrttien keralla.

Kun muuan ulkomailta tullut dominikaani kehui noitien paljastamiseen tarkoitettuja menetelmiä, Jakobin huulilta pääsi metodeja kuunnelleensa ääneton rukous Jumalalle, että tämä antaisi ihmisille järjen valoa. (Avilan Teresa rukoili sata vuotta myöhemmin Sisäinen linna -kirjassaan, että Jumala antaisi valoa luterilaisille)

Jacob pohtii jo tuolloin muun muassa pappien selibaatin mielekkyyttä ja ane-kaupan todellisia tarkoituspäriä. Samalla hän uskollisena kirkon jäsenenä tietää kaiken sen hyvän, mitä kirkko on

tehnyt ja tekee koko yhteiskunnan parhaaksi.

Kristiinan veli Petrus avioidui ja äiti joutui elämään miniän kanssa. Petrus ei osannut asettua äitinsä rinnalle vaan oli vaimonsa tohvelin alla. Joskus taas miniä on joutunut nielemään kyyneleitä, kun siippa ei osaa irrottautua äidistään.

Kristiina kertoo myös Jöns Buddesta, jota pidetään ensimmäisenä suomalaisena kirjailijana. Budde kääntää kirjallisuutta latinasta ruotsiksi, ja Kristiina mainitsee, että samalla tämä lisää alkuperäisiin kertomuksiin omia ajatuksiaan ja huomautuksiaan. Välillä Budde kirjoittaa myös erillisiä tekstejä omista mietteistään.

Jacob kertoo aikakauden historiasta, että uusia alueita on löydetty ja maailman litteys näyttää pyöristävän niin, ettei maailman reunalta putoamista enää tarvitse yhtä paljon pelätä. Maa taitaakin olla palon muotoinen...

Lopussa olevat piirrokselliset luostarista ja tiedot luostarin historiasta ovat kuin piste iin päälle. Kirjailija kirjoittaa huumorilla höystettyä sujuvaa tekstiä.

Hannu Purhonen
Kouvola

Rauno Tirri, KIRJEITÄ NAANTALIN LUOSTARISTA, sisar Kristiinan elämä 1441-1500. Omakustanne 2010. Kirjaa saa internetistä ja kirjakaupoista.

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Uskollinen taloudenhoitaja (Luuk. 12:42-48)

Kuka on uskollinen ja viisas taloudenhoitaja, sellainen jonka isäntä asettaa huolehtimaan palvelusväestään ja jakamaan vilja-annokset ajallaan? Autuas se palvelija, jonka hänen isäntänsä palatessaan tapaa näin tekemäst! Totisesti: hänen hoitoonsa isäntä uskoo koko omaisuutensa.

Palvelija saattaa kuitenkin ajatella: "Isäntä ei tule vielä pitkään aikaan!" Niin hän alkaa piestä palvelijoita ja palvelustyttöjä, syödä ja juoda ja juopotella.

Mutta päivänä, jota tuo palvelija ei arvaa, hetkenä, jota hän ei tiedä, hänen isäntänsä tulee ja hakkaa hänet kuoliaaksi, ja niin palvelija saa saman kohtalon kuin epäuskoiset.

Jos palvelija tietää, mitä hänen isäntänsä tahtoo, mutta ei

varaudu siihen eikä toimi hänen tahtonsa mukaan, hän saa monta raipaniskua.

Jos taas palvelija tietämättään tekee sellaista, mistä rangaistaan raipoin, hän pääsee vähillä iskuilla. Jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan, ja jolle on paljon uskottu, se pannaan paljosta vastaamaan.

Kommentti

Jeesus kehottaa minua valpauteen, jotta osaisin kantaa vastuuni omasta elämästäni. Ihmisenä minulla on elämässäni tehtävä, nimittäin Jumalan tahdon täyttäminen. Jumalan tahto osoittaa minulle varman tien, jota pitkin saavun perille. Seuraamalla sitä elän uskollisena ja viisaasti.

Viimeisenä päivänäni Herra etsii minua ja tuo minut kasvonsa eteen, läsnäoloonsa. Milloin se tapahtuu? Ei tietoa-

kaan. Siksi on erittäin tärkeää yrittää pysyä valmiina.

Hyvä neuvo, jonka sain muutamia vuosia sitten on: "Elä ja käyttydy niin kuin tämä päivä olisi sinun viimeinen päiväsi." Ainakin tämä ajatus auttaa minua muistamaan, että tärkein asia on osoittaa Jumalalle kunniaa ja kiitosta elämälläni, työlläni ja levollani tekemällä kaiken suurella rakkaudella.

Neuvo on hyvä, koska se auttaa minua myös tekemään kaiken Jumalan edessä nauttien nykyhetkestä. Tällä tavoin joka päivä on lahja.

Kuvittelen toisinaan eläväni monia vuosia ja ajattelen sisäistä elämääni: kun minusta tulee vanha, silloin rukoilen enemmän ja paremmin, käyn sekä ripillä että kommuuniolla, ja valmistaudun kuolemaan tehden hyviä tekoja. Mutta tämä voi olla paha ansa. Mieleeni tulee

kysymys: Mistä tiedän, että minusta tulee vanha?

Jeesus ei halua pelotella meitä, eikä hän ole kuin piilossa vaaniva metsästäjä, joka ajaa minua takaa. Uskollisena ystävänä hän varoittaa siitä, että jonakin päivänä elämä loppuu ja jatkuu sitten ikuisesti Jumalan kanssa, tai päättyy ilman Jumalaa.

On hyvä ajatella, että tänään on minun viimeinen päiväni. Minä haluan tehdä jo tänään kaiken Jumalan tähden ja valmistan maallisen elämäni niin, että se tulisi ikuisiksi elämäksi taivaassa, joka on jo alkanut maailmassa. En ole yksin, ja Hänen kanssaan pystyn siihen.

isä Raimo Goyarrola

KUVIA KIRKON ELÄMÄSTÄ

Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin voi lähettää kuvia kirkon elämästä digitaalisessa muodossa. Kuvien pitää olla laadukkaita ja tarkkoja ja kooltaan seuraavien rajojen puitteissa: lyhyt sivu vähintään 1000 px, pitkä sivu korkeintaan 5000 px. Maksimikoko n. 5 MB. Kuvat lähetään sähköpostilla osoitteeseen kuvat@catholic.fi. Sähköpostiin pitää kirjoittaa lisäksi (mahdollisuuksien mukaan) ainakin seuraavat tiedot: kuvaaja (tai kenen hallussa kuva on), paikka, aika (päivämäärä tai vuosi), kuvissa selvästi näkyvien henkilöiden nimet, tapahtuma/tilaisuus. Kuvat tallennetaan Katolisen tiedotuskeskuksen kuvapankkiin. Lähettämällä kuvat tähän osoitteeseen ymmärrämme Katoliselle tiedotuskeskukselle myönnetyn kuvien täyden käyttö- ja julkaisu-oikeuden. Otamme mielellämme vastaan myös vanhempaa, digitoitua (skannattua) aineistoa. Kiitos yhteistyöstä! KATT

Meillä birgittalaisisareilla on suuri iloa kutsua Teidät kiittämään kanssamme Jumalaa

sisar M. Leenan O.S.S.S.

ensimmäisten luostarilupausten antamisen 25-vuotisjuhlanä 2.2.2011. Juhla alkaa klo 18.30 Pyhällä Messulla Turussa Pyhän Birgitan ja Autuaan Hemmingin kirkossa. Messun jälkeen juhla jatkuu Birgitta-salissa.

*Birgittalaisisarten puolesta
sisar M. Elizabeth O.S.S.S.*

Neitsyt Marian medaljongit

Niitä myydään Pyhän Marian kirkon remontin rahoittamiseksi. Kullattu maksaa 45 euroa ja hopeinen 30 euroa. Medaljonkeja saa Rita Kairalta Mariassa sunnuntain päämessun jälkeen tai soittamalla p. 040 - 7679157.

Maailman nuortenpäivät

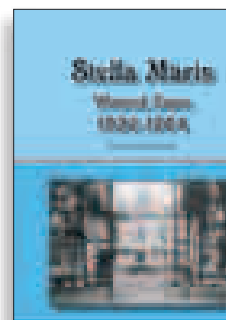
järjestetään 11.8.-21.8.2011 Madridissa, Espanjassa. Teema: "Juurtunut ja rakennettu Kristuksessa, vahvassa uskossa" (pyhä Paavali). Lisätietoja: isä Peter Gebara SCJ, peter.gebara@catholic.fi, sekä Fides 14/2010, s. 15.

STELLA MARIS -TALVILEIRI 19.2. - 26.2. 2011

Perinteinen hiihtoloma 7-13-vuotiaille koululaisille, sekä isokoulutuksen käyneille isosille. Täysihoitohinta on 130e ja sisaruksilta 100e. Kuljetus ei sisälly hintaan.

Isokset eivät maksa oleskelustaan muuta kuin velvollisuuden osallistua ohjelman toteuttamiseen.

Ilmoittautumiset henkilötietoineen ja mahdolliset allergiat leirit@catholic.fi tai 045-1396823/Maiju. Ilmoittautuneet saavat vielä oman kirjeen.

Stellis-kirjan

toinen painos on ilmestynyt. Paljon lisää aineistoa ja kuvia, mm. isä Brügemannin päiväkirja, Villa Marie, Juventus Catholican maja ja lasten nimilista. 189 sivua. Hinta 32 € + postituskulut.

Tilaukset: Kati Pap-Dévényi, Malminlaakso 17, 02280 Espoo, 040-5310514, kati.pap-devenyi@iaf.fi. Tai: Raimo Painio, Paanutie 10 I, 00630 Helsinki, 09-7240843, 0400-267691.

ON RELIGIOUS FREEDOM

[O]n this solemn occasion, allow me to state clearly several principles which inspire the Holy See, together with the whole Catholic Church, in its activity within the intergovernmental International Organizations for the promotion of full respect for the religious freedom of all. First, the conviction that one cannot create a sort of scale of degrees of religious intolerance. Unfortunately, such an attitude is frequently found, and it is precisely acts of discrimination against Christians which are considered less grave and less worthy of attention on the part of governments and public opinion. At the same time, there is a need to reject the dangerous notion of a conflict between the right to religious freedom and other human rights, thus disregarding or denying the central role of respect for religious freedom in the defence and protection of fundamental human dignity. Even less justifiable are attempts to counter the right of religious freedom with other alleged new rights which, while actively promoted by certain sectors of society and inserted in national legislation or in international directives, are nonetheless merely the expression of selfish desires lacking a foundation in authentic human nature. Finally, it seems unnecessary to point out that an abstract proclamation of religious freedom is insufficient: this fundamental rule of social life must find application and respect at every level and in all areas; otherwise, despite correct affirmations of principle, there is a risk that deep injustice will be done to citizens wishing to profess and freely practise their faith.

Promoting the full religious freedom of Catholic communities is also the aim of the Holy See in signing Concordats and other agreements. I am gratified that states in different parts of the world, and of different religious, cultural and juridical traditions, choose international conventions as a means of organizing relations between the political community and the Catholic Church, thus establishing through dialogue a framework of cooperation and respect for reciprocal areas of competence. Last year witnessed the signing and implementation of an Agreement for the religious assistance of the Catholic faithful in the armed forces in Bosnia and Herzegovina, and negotiations are presently under way with dif-

ferent countries. We trust that they will have a positive outcome, ensuring solutions respectful of the nature and freedom of the Church for the good of society as a whole.

The activity of the Papal Representatives accredited to states and international organizations is likewise at the service of religious freedom. I would like to point out with satisfaction that the Vietnamese authorities have accepted my appointment of a Representative who will express the solicitude of the Successor of Peter by visiting the beloved Catholic community of that country. I would also like to mention that in the past year the diplomatic presence of the Holy See was expanded in Africa, since a stable presence is now assured in three countries without a resident Nuncio. God willing, I will once more travel to that continent, to Benin next November, in order to consign the Apostolic Exhortation which will gather the fruits of the labours of the second Special Assembly for Africa of the Synod of Bishops.

Before this distinguished assembly, I would like once more to state forcefully that religion does not represent a problem for society, that it is not a source of discord or conflict. I would repeat that the Church seeks no privileges, nor does she seek to intervene in areas unrelated to her mission, but simply to exercise the latter with freedom. I invite everyone to acknowledge the great lesson of history: *"How can anyone deny the contribution of the world's great religions to the development of civilization? The sincere search for God has led to greater respect for human dignity. Christian communities, with their patrimony of values and principles, have contributed much to making individuals and peoples aware of their identity and their dignity, the establishment of democratic institutions and the recognition of human rights and their corresponding duties. Today too, in an increasingly globalized society, Christians are called, not only through their responsible involvement in civic, economic and political life but also through the witness of their charity and faith, to offer a valuable contribution to the laborious and stimulating pursuit of justice, integral human development and the right ordering of human affairs"* (Message for the Celebration of World Peace Day, 1 January 2011, 7).

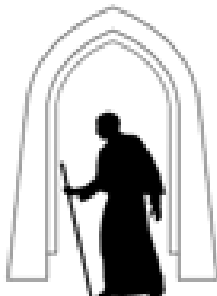
Part of the Holy Father's annual speech to the Diplomatic Corps, Jan. 10, 2011

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church? A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. It is open to all those who are interested. The second meeting will take place Monday January 24th 2011 at 18.30. Welcome!

Contact person: Diana Kaley, 040-7235703 (gsm). Moderator of the group: fr. Antoine Lévy, OP.

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3, lauantaina 19. helmikuuta klo 14-16; sivut 82-99; 19. maaliskuuta klo 14-16; 9. huhtikuuta klo 14-16; 21. toukokuuta klo 14-16.

Kokoontumisissa on aina joku papeista mukana. Seuraavaa kertaa varten on hyvä lukea Katolisen kirkon katekismuksesta yllämainitut sivut ja koota kysymyksiä ja löytöjä. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan. Tiedustelut: Katolinen tiedotuskeskus p. 09-6129470. Tervetuloa!

CARITAS KIITTÄÄ

TUKIJOITAAN YHTEISTYÖSTÄ

VUONNA 2010

SEKÄ TOIVOTTA

ONNELLISTA UUTTA VUOTTA 2011!

Caritaksen katastrofituen IBAN: FI7380001270154504, viite 2383.

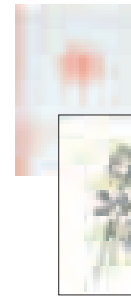
Katolinen kirjakauppa

Katolisen tiedotuskeskuksen kirjakauppa on nyt verkossa. Tutustu kirjavalikoimaamme ja tee turvallisesti ostoksia verkkopankkitunnuksillasi.

Valikoimamme laajenee koko ajan, lisäksi lisäämme ruotsin- ja englanninkielisten kirjojen määrää.

katolinenkirjakauppa.net

Adresseja kuorineen

Pyhän Haudan ritarikunnan tunnuksella painettuja adresseja punaisella tai mustalla nauhalla sekä Teresa-yhdistyksen adresseja on saatavana Katolisesta tiedotuskeskuksesta 10 €/kpl (postitettaessa 15 €). Adressit ovat tilattavissa Katolisesta tiedotuskeskuksesta, puh. 09-6129470, sähköposti info@catholic.fi, sekä osoitteesta katolinenkirjakauppa.net.

Helsingin seurakuntien johdantokurssi katoliseen uskoon

maanantaisin klo 18.30 Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa. Tervetuloa! Ohjelma on uudistunut niin, että kirkkoon liittymistä suunnittelevat tutustuisivat jo varhaisemmassa vaiheessa omaan seurakuntaansa. Yhteisluennoille ovat tervetulleita kaikki kiinnostuneet. Kursseille ei tarvitse ilmoittautua. Kurssin päämateriaalina käytetään Katolisen kirkon katekismusta.

ALUSTAVA OHJELMA (MUUTOKSET MAHDOLLISIA)

USKONTUNNUSTUS

KRISTILLISEN SALAISUUDEN VIETTO

ELÄMÄ KRISTUKSESSA

24.1.2011 Käskyt I
7.2.2011 Käskyt II

21.2.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa

RUKOUS KRISTILLISESSÄ ELÄMÄSSÄ

7.3.2011 Herran rukous
21.3.2011 Rukouksista ja hartauksista
4.4.2011 Eläminen kirkon yhteydessä

18.4.2011 kirkkoon liittymisestä kiinnostuneiden tapaaminen seurakunnassa; palaute kurssista

LOPUKSI (seurakunnittain)

Oman kirkkoherran tapaaminen yksittäin
Harjoitus ja valmistautuminen rippiin
Rippi
Kirkkoonotto